

ระบบการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินของประเทศไทย

ระบบการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินของประเทศไทยในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ย่นคลายความเข้มงวดลงไปมาก เพราะดุลการชำระเงินในระยะนี้ส่วนใหญ่มั่นคง เนื่องจากเกินดุล เป็นส่วนมาก และฐานะเงินสำรองที่เป็นเงินตราต่างประเทศก็เพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับที่นับว่าสูงมาก จนอาจถือได้ว่าระบบการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินของประเทศไทยเป็นระบบที่เสรีที่สุดระบบหนึ่งในโลก แม้แต่เปรียบเทียบกับประเทศอุตสาหกรรมที่สำคัญอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะไม่มีการควบคุมทางด้านการค้าสินค้าและบริการ (ทางการค้าและบริการ) พืชการควบคุมที่กระทำอยู่มีวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่เพื่อระดมข้อมูลเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวทางการค้าระหว่างประเทศและเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินยังมีความประสงค์ที่จะป้องกันมิให้มีการลักลอบโอนเงินตราต่างประเทศในรูปของเงินทุนออกไปยังต่างประเทศ รัฐบาลได้ถือคติออกมาว่า การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเสรีโดยมีการควบคุมน้อยที่สุดจะช่วยส่งเสริมความเจริญทางเศรษฐกิจ และช่วยสะท้อนภาวะเศรษฐกิจพื้นฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ

การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินในปัจจุบันนี้ กระทรวงการคลังได้มอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทย โดยส่วนการควบคุมปริวรรต ฝ่ายการต่างประเทศ เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการควบคุมแทนในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยน ดังนั้น เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของธนาคารแห่งประเทศไทย และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยทั่วไปในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ธนาคาร

แห่งประเทศไทยจึงได้แต่งตั้งตัวแทนรับอนุญาต อันได้แก่ ธนาคารรับอนุญาต บริษัท
 รับอนุญาต และบุคคลรับอนุญาต ให้เป็นตัวแทนในการประกอบธุรกิจการปริวรรต
 เงินตราต่างประเทศแทนธนาคารแห่งประเทศไทย โดยบุคคลใดที่มีความประสงค์
 จะซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศไม่ว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตาม จะต้องยื่น
 คำขออนุญาตต่อตัวแทนรับอนุญาตในแบบ ล.ป. (แบบแลกเปลี่ยน) หรือ Form
 E.C. (Exchange Control) ต่าง ๆ ตามแต่วัตถุประสงค์ของการยื่นคำขอ
 นั้น ๆ แบบ ล.ป. แต่ละประเภทนี้ ตัวแทนรับอนุญาตจะจัดทำขึ้นเป็นหลายฉบับ
 เพื่อส่งให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องของฝ่ายต่าง ๆ คือ ให้ผู้ยื่นคำขอเพื่อนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่
 ที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ศุลกากร ตัวแทนรับอนุญาตเก็บไว้เองเพื่อเป็นหลักฐาน
 และส่งให้ส่วนการควบคุมปริวรรต ธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อใช้ในการรวบรวม
 ข้อมูลการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น ในกรณีที่ตัวแทนรับอนุญาตไม่สามารถ
 อนุญาตแบบ ล.ป. เองได้เนื่องจากนอกเหนืออำนาจที่ตัวแทนรับอนุญาตจะอนุญาตได้
 ตัวแทนรับอนุญาตก็จะส่งแบบ ล.ป. นั้นไปยื่นขออนุญาตต่อธนาคารแห่งประเทศไทย
 และในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์บางประเภทหรือเพื่อการนำ
 เข้าหรือส่งสินค้าออกทางชนิด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นเอกสารหรือใบอนุญาตจาก
 กระทรวงการคลังหรือกระทรวงพาณิชย์ตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในการยื่นคำขอ
 เพื่อประกอบคำขออนุญาตซื้อขายเงินตราต่างประเทศต่อตัวแทนรับอนุญาตด้วย เมื่อ
 ตัวแทนรับอนุญาตได้รับซื้อเงินตราต่างประเทศจากผู้ยื่นคำขอหรือขายเงินตรา
 ต่างประเทศให้แก่ผู้ยื่นคำขอแล้ว ตัวแทนรับอนุญาตจะต้องรายงานการซื้อขายเงินตรา
 ต่างประเทศในแบบ ล.ป. ที่กำหนดไว้เพื่อส่งให้ส่วนการควบคุมปริวรรต ธนาคาร
 แห่งประเทศไทย รายงานที่ธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาต จะต้องยื่นต่อ
 ธนาคารแห่งประเทศไทย ๓ ประเภทคือ รายงานประจำวัน รายงานประจำสัปดาห์
 และรายงานประจำเดือน ส่วนรายงานที่บุคคลรับอนุญาตจะต้องยื่นต่อธนาคารแห่ง
 ประเทศไทย ก็คือ รายงานการซื้อขายเงินตราต่างประเทศที่จะต้องยื่นทุก ๆ ๑๐ วัน
 รายงานต่าง ๆ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รับจากตัวแทนรับอนุญาตนี้ ธนาคาร
 แห่งประเทศไทยจะแจ้งเพื่อประโยชน์ในการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศต่อไป

กฎหมายที่ใช้เป็นแม่บทเพื่อควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของประเทศไทยในขณะนี้คือ "พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕" ซึ่งในเวลาต่อมาได้มีการออกพระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย คำสั่งให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต และหนังสือเวียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เพื่อทำการเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมข้อกำหนดและเงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่มีอยู่เดิมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันมากที่สุด และในปัจจุบันนี้กฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินก็ได้กำหนดอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินของผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่ายต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้ คือ .-

ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต

ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต มีอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบดังนี้ คือ

- ก. ให้ถือเงินตราต่างประเทศ ทำการซื้อ ขาย ใหญ่ขึ้น และแลกเปลี่ยน หรือโอนปัจจัยชำระ เงินตราต่างประเทศได้
- ข. มีหน้าที่รับคำขอแบบ ล.ป. ต่าง ๆ ของผู้ยื่นคำขอ ดูแลให้ผู้ยื่นคำขอใช้แบบ ล.ป. ที่ถูกต้อง โดยให้ผู้ยื่นคำขอแสดงรายการในแบบ ล.ป. ให้ครบถ้วน และจะต้องตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้ยื่นคำขอให้ยื่นประกอบคำขอแบบ ล.ป. ว่า เป็นเอกสารที่แท้จริงและถูกต้อง แล้วส่งคำขอแบบ ล.ป. พร้อมเอกสารต่าง ๆ ที่ยื่นประกอบคำขอนั้นไปให้เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเป็นผู้พิจารณา
- ค. ให้เป็นผู้อนุญาตในการต่ออายุ เปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบ ล.ป. ต่าง ๆ ของผู้ยื่นคำขอ
- ง. มีหน้าที่ต้องยื่นรายงานต่าง ๆ ตามแบบที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินต่อเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

จ. มีภาระรับผิดชอบในการที่จะต้องติดตามให้ผู้อื่นชำระ ค่าจ้าง จัดส่ง เอกสาร และเงินตราต่างประเทศเข้ามาขายแก่ตัวแทนรับอนุญาต ตามคำรับรองที่ผู้อื่นชำระ ได้ให้ไว้ต่อเจ้าพนักงาน

ฉ. จะต้องประกอบธุรกิจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศเจ้าพนักงาน คำสั่งให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต และประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าพนักงานได้มีคำสั่ง ยกเว้นไว้ โดยทั่วไปหรือโดยเฉพาะ

ช. จะต้องตรวจคำขอ และต้องกระทำกริโย ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับ ของกฎกระทรวง ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศเจ้าพนักงาน คำสั่งให้ไว้ แก่ตัวแทนรับอนุญาต และประกาศธนาคารให้เป็นไปโดยถูกต้อง และรับผิดชอบ การกระทำนั้นให้เป็นไปตามข้อบังคับดังกล่าว

ธนาคารรับอนุญาต และบุคคลรับอนุญาตมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็น ไปตามกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน สำหรับกรณีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. วิธีปฏิบัติทางการขายเงินตราต่างประเทศ แยกออกได้เป็น ๒ กรณี คือ .-

๑.๑ การขายเงินตราต่างประเทศ เพื่อนำของเข้ามาในราชอาณาจักร

๑.๒ การขายเงินตราต่างประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่นนอกจาก เพื่อชำระค่าของนำเข้า

๑.๑ การขายเงินตราต่างประเทศ เพื่อนำของเข้ามาในราชอาณาจักร

การนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ส่วนใหญ่ผู้นำเข้าสามารถ จะนำเข้าได้โดยเสรี ยกเว้นสินค้าบางประเภท เช่น ทองคำแท่ง ทองคำก้อน (ไม่รวมเครื่องประดับทองคำ) ใบชา และผงชา กาแฟ พริกไทย รถมอเตอร์ไซด์หรือรถ มอเตอร์ไซด์ที่ใช้แล้ว น้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น สินค้าเหล่านี้ผู้นำเข้าจะต้องมี

ใบอนุญาตการนำเข้าจึงจะนำเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ส่วนสินค้าบางประเภทก็ถูกห้ามไม่ให้นำเข้ามาในราชอาณาจักร เช่น สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดสงมาจากโรคีเซีย เป็นต้น การซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อนำไปชำระค่าสินค้า ผู้นำเข้าจะต้องยื่นขอใบอนุญาตศุลกากร รับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตพร้อมกับยื่นเอกสารต่าง ๆ ประกอบการขออนุญาตด้วย ในกรณีที่ศุลกากรรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตไม่สามารถอนุญาตเองได้ ก็จะส่งให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้อนุญาต เช่น ในกรณีที่นำของเข้าโดยมีการชำระค่าของนำเขาล่วงหน้ามีมูลค่าเกินกว่า ๑,๕๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือในกรณีที่มีการ เปิดรีวอลลิ่ง เลตเตอร์ ออฟ เครดิต หรือมีการ เปิดเลตเตอร์ ออฟ เครดิต ที่มีอายุเกินกว่า ๕ เดือน เป็นต้น การนำสินค้าเข้าบางประเภท เช่น สินค้าที่มีมูลค่าเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จะต้องมี การอนุญาตค่าขอใบสุทธิชำระ เงิน ซึ่งผู้นำเข้าจะต้องนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร เพื่อการนำของเข้าด้วย สำหรับในกรณีที่เป็นการนำเข้าสินค้าประเภทยุทธภัณฑ์ที่ทางกระทรวงกลาโหม เป็นผู้นำเข้า หรือการนำเข้าสินค้าบางประเภทจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีการ อนุญาตค่าขอใบสุทธิชำระ เงินดังกล่าว

การนำของเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้นำของเข้าจะต้องยื่นใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ (คำขอใบสุทธิชำระ เงิน) ที่เจ้าพนักงานหรือศุลกากรรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตออกให้ พร้อมกับใบขนสินค้าขาเข้าและบัญชีราคาสินค้าต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร เพื่อให้สำหรับออกของจากศุลกากร ศุลกากรรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในการ ขยายเงินตราต่างประเทศเพื่อการนำของเข้าในกรณีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑.๑.๑ กรณีนำของเข้า โดยไม่มีการชำระ เงินตราต่างประเทศ

โดยใช้เงินตราต่างประเทศของผู้นำเข้าที่มีอยู่แล้ว โดยไม่ต้องซื้อจากตัวแทนรับอนุญาต โดยใช้เงินบาทชำระ เข้าบัญชีเงินฝากของผู้เงินที่อยู่นอกประเทศ โดยวิธีชำระเป็นเงินเชื่อหรือขายฝาก โดยมอบหมายให้ผู้อื่นออกของแทน โดยผู้นำเข้ายังไม่ทราบวิธีเรียกเก็บเงินจากผู้ขายที่แน่นอน โดยมีการนำของเข้าตามแบบ ล.ป. ๒๒ (คำขอเปิดเลตเตอร์ ออฟ เครดิต) หรือแบบ ล.ป. ๒๓ (คำขอซื้อเงินตราต่างประเทศ

เพื่อชำระค่าของที่นำเข้า) หลายเที่ยว และในกรณีที่ยื่นนำเข้ามีความประสงค์จะ
 แยกรายการของนำเข้าที่ส่งมาเที่ยวหนึ่งเป็นหลายครั้ง ในกรณีต่าง ๆ ดังกล่าว
 นี้ ธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาต มีหน้าที่ให้ผู้นำเข้ายื่นใบสุทธิแบบ
 ล.ป. ๒๑ (เดี่ยว) ซึ่งเป็นแบบคำขอใบสุทธิตำระเงินพร้อมค้ำหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
 และคำชี้แจงในการไม่คงชำระค่าของนำเข้าเพื่อขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน ใบสุทธิ
 แบบ ล.ป. ๒๑ (เดี่ยว) นี้ให้จัดทำขึ้นเป็น ๓ ฉบับคือ

๑. คนฉบับสีขาว ส่งให้ผู้นำเข้าเพื่อนำไปยื่นต่อศุลกากร
 ๒. คนฉบับสีเหลือง ส่งส่วนการควบคุมปริวรรตพร้อมทั้งรายงานแบบ

ล.ป. ๑๑๑

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต เก็บไว้

สำหรับกำหนดอายุแบบ ล.ป. ๒๑ (เดี่ยว) ให้ถือกำหนดอายุดังนี้ คือ

(๑) ๓ เดือนนับจากวันอนุญาต ในกรณีของที่ส่งลงเรือจากประเทศ
 ในทวีปเอเชีย

(๒) ๔ เดือนนับจากวันอนุญาต ในกรณีของที่ส่งลงเรือจากประเทศ
 นอกทวีปเอเชีย

(๓) มีอายุตามใบอนุญาตนำเข้าที่ออกตามกฎหมายใด ๆ

ธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑
 (เดี่ยว) เพื่อการนำเข้าโดยไม่มีค่าธรรมเนียมตราต่างประเทศแทนเจ้าพนักงาน
 ได้ในกรณีดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ของที่นำเข้ามาเพื่อการโฆษณา โดยมีหลักฐานแสดงว่าไม่คง
 ชำระเงินตราต่างประเทศ

(๒) ของที่ได้รับบริจาคจากต่างประเทศซึ่งโรงพยาบาล สถาบัน
 การศึกษา หรือมูลนิธินำเข้า

(๓) ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์เรือขนส่งระหว่างประเทศ ซึ่งบริษัท
 เดินเรือระหว่างประเทศหรือสำนักงานสาขา หรือตัวแทนนำเข้าเพื่อใช้สำหรับซ่อมแซมเรือ

(๔) ของที่ส่งออกไปขายหรือฝากขาย โดยให้ระบุแบบ ล.ป. ๒๑ (คำขอใบสุทธิคุ้มครองของที่ส่งออก) ที่เกี่ยวข้องกับไวคย

(๕) ฟิล์มที่ถ่ายบันทึกภาพแล้วส่งออกไปล้าง ซึ่งมีหลักฐานการส่งออกมาแสดงควย

(๖) ของที่ส่งไปซ่อมแซม หรือแลกเปลี่ยนกับของชนิดเดียวกัน โดยไม่มีการชำระเงิน โดยให้ระบุแบบ ล.ป. ๒๑ ที่เกี่ยวข้องกับไวคย

ในกรณีที่ไม่มีการซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าของนำเข้านี้ ให้ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต ระบุว่า "No Payment" ไว้ตอนบนของใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ (เคียว) ควย

สำหรับการอนุญาตใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ (เคียว) เพื่อการนำของเข้า โดยมีการซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าของนำเข้า ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตแทนเจ้าพนักงานได้ในกรณีดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ฟิล์มภาพยนตร์ซึ่งนำเข้ามาฉายตาม โรงมหรสพชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง และจะส่งกลับคืนไปซึ่งจะมีการชำระค่าลิขสิทธิ์หรือค่าเช่า

(๒) สินค้าฝากขายซึ่งธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาตพอใจว่ารายการในแบบ ล.ป. ๒๑ (เคียว) และหลักฐานที่ยื่นประกอบแท้จริงและถูกต้อง และให้ระบุว่า "ฝากขาย" ไว้ที่ตอนบนของแบบ ล.ป. ๒๑ (เคียว) ควย

(๓) การนำของเข้าหลายเที่ยวเรือ การแยกรายการนำเข้าหลายใบบนสินค้า และการมอบหมายให้บุคคลอื่นออกของแทน

๑.๑.๒ กรณีนำของเข้าที่มีการชำระเงินโดยการเปิดเสรี

ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตต้องให้ผู้อยู่ยื่นคำขอแบบ ล.ป. ๒๒ และแบบ ล.ป. ๒๑ ชนิดยกานหลังแบบ ล.ป. ๒๖ แบบ ล.ป. ๒๒ หรือคำขอเปิดเสรีเซอร์ ออฟเสรีนี้ไม่มีกำหนดอายุการใช้ และให้จัดท้าวขึ้นเป็น ๖ ฉบับ คือ

๑) ฉบับสีขาว ส่งให้ผู้อยู่ยื่นคำขอเพื่อใช้สำหรับออกของจากศุลกากร

คุณสมบัติเหลือ และสีฟ้า (ฉบับสถิติ) ส่งส่วนการควบคุมปริวรรต
พร้อมทั้งรายงานประจำวันแบบ ล.ป. ๑๑๑

คุณสมบัติชมพู และสีเขียว ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต
เก็บไว้เพื่อแสดงการขายเงินตราต่างประเทศ ส่งให้ส่วนการควบคุมการปริวรรต
พร้อมทั้งรายงานประจำวันแบบ ล.ป. ๑๑๓

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต เก็บไว้
ธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๒๒
เพื่อเปิดเครดิตชำระค่าของนำเขาในนามเจ้าพนักงานได้ ยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้คือ

(๑) เครดิตที่ปีอายุเกินกว่า ๔ เดือน
(๒) เครดิตนั้นเป็นวีวอลลิ่งเครดิต ซึ่งหมายถึงเครดิตที่เปิด
ไปครั้งเดียว แต่ใช้สำหรับการสั่งสินค้าหลาย ๆ ครั้งที่มีลักษณะ เป็นปกติหรือต่อ
เนื่องกันในระยะเวลาหนึ่ง

(๓) เครดิตที่จะต้องมีการชำระเงินตราต่างประเทศบางส่วน
หรือทั้งหมดก่อนส่งของ

(๔) แบบ ล.ป. ๒๒ ที่เจ้าพนักงานมีคำสั่งให้ส่งให้เจ้าพนักงาน
เป็นผู้พิจารณา ซึ่งได้แก่การนำของเขาโดยวิธีผ่อนชำระ

(๕) การเปิดเครดิตที่ไม่มีการอนุญาตใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑
เพื่อนำของเขา เว้นแต่ของที่นำเขามูลค่าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่ผู้ขอขึ้นขอเปิดเครดิตเพื่อชำระค่าของที่ส่งจากประเทศหนึ่งไปอีก
ประเทศหนึ่ง โดยไม่มีการนำของเขาในราชอาณาจักร ธนาคารรับอนุญาต
และบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๒๒ ในนามเจ้าพนักงานได้โดยมีเงื่อนไข
ดังนี้ คือ

(๑) มีเครดิตเปิดมาชำระค่าของโดยจะต้องระบุเลขที่เครดิต ตัวแทน
รับอนุญาตที่เครดิตเปิดผ่าน วันที่เปิดเครดิต และวันที่จะได้รับชำระเงินไว้ในแบบ
ล.ป. ๒๒ ที่เกี่ยวข้อง หรือ

(๒) มีการส่งเงินตราต่างประเทศมาชำระค่าของ โดยจะต้องระบุแบบ ล.ป. ๕๑ วันที่ขายและตัวแทนรับอนุญาตผู้รับซื้อเงินตราต่างประเทศไว้ในแบบ ล.ป. ๒๒ ที่เกี่ยวข้อง

(๓) เงินตราต่างประเทศที่พึงได้รับหรือได้รับนั้นต้องไม่น้อยกว่าวงเงินที่จะเปิดเคสเตอร์ออฟเรคิตไปเป็นค่าของรวมทั้งค่าใช้จ่ายในประเทศและค่าบริการที่พึงได้รับ

๑.๑.๓ กรณีชำระค่าของนำเข้าโดยไม่เปิดเคสรีคิต ซึ่งได้แก่ การเรียกเก็บเงินค่าของโดยการส่งตัวเรียกเก็บและเอกสารส่งของผ่านธนาคารชำระโดยวิธีเงินเชื่อ สินค้าฝากขาย และการชำระล่วงหน้า ในกรณีนี้ธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาต ต้องให้ผู้ยื่นคำขอแบบ ล.ป. ๒๓ และแบบ ล.ป. ๒๑ ชนิดอยู่คนหลังแบบ ล.ป. ๒๓ คำขอแบบ ล.ป. ๒๓ หรือคำขอซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าของที่นำเข้านี้ให้จัดทำขึ้นเป็น ๒ ฉบับ คือ

๑. ฉบับสีขาว ส่งให้ผู้ยื่นคำขอเพื่อนำไปยื่นต่อศุลกากร
 ๒. ฉบับสีเหลือง และสีฟ้า (ฉบับสถิติ) ส่งส่วนการควบคุมปริวรรต
 ๓. ฉบับสีชมพูและสีเขียว ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต
 เก็บไว้ เพื่อแสดงการขายเงินตราต่างประเทศ ส่งให้ส่วนการควบคุมปริวรรต
 พร้อมทั้งรายงานแบบ ล.ป. ๑๑๗

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตเก็บไว้
 การกำหนดอายุแบบ ล.ป. ๒๓ ให้ธนาคารรับอนุญาตและบริษัท
 รับอนุญาต คือกำหนดอายุดังนี้

(๑) ๓๐ วันนับแต่วันอนุญาต ในกรณีที่เรียกเก็บค่าของนำเข้า
 โดยตัวแลกเงินจ่ายเมื่อเห็น

(๒) ๑๕ วันนับแต่วันอนุญาต ในกรณีที่เรียกเก็บค่าของนำเข้า
 โดยตัวแลกเงินจ่ายมีกำหนดระยะเวลา

(๓) ๓๐ วันนับแต่วันอนุญาต ในกรณีชำระโดยวิธีอื่น

ธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาต จะอนุญาตคำขอแบบ ล.ป. ๒๓
 ในนามเจ้าพนักงานได้ในกรณีดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) การชำระค่าของนำเข้าลงหน้าก่อนส่งของลงเรือ โดยมีเงื่อนไขคือ
- ก. เพื่อชำระค่าของที่จะนำเข้าโดยมีการอนุญาตใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ ในกรณีที่ของนำเข้ามีมูลค่าเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท
  - ข. จำนวนเงินที่ขอซื้อที่มีมูลค่าเทียบเท่าไม่เกิน ๑,๕๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

ค. มีหลักฐานจากผู้ชายในต่างประเทศระบุโดยชัดแจ้งว่าให้ชำระ
 ลงหน้า

(๒) การชำระค่าของนำเข้ที่ไต่ส่งลงเรือ ณ เมืองท่าคนทางแล้ว
 โดยมีเงื่อนไข คือ

- ก. มีหลักฐานแสดงว่าของไต่ส่งลงเรือแล้ว
- ข. มีหลักฐานแจ้งราคาของนำเข้
- ค. มีการอนุญาตใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ ในกรณีที่ของนำเข้มีมูลค่า
 เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท

(๓) การชำระค่าของนำเข้ที่ไต่รับยกเว้นไม่ต้องมีใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑

- ก. กรณีนำของเข้มีมูลค่าครั้งละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท โดยมี
 บัญชีราคาสินค้าแสดงว่าราคาของนำเข้แท้จริงและถูกต้อง และของไต่ส่งลงเรือ
 มาแล้ว

ข. กรณีชำระค่าอุปกรณ์เมืองแร่นำเข้ โดยมีเอกสาร คือ

๑. คู่มือแบบ ล.ป. ๒๑ สีโสกที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจปล่อย
 และคืนให้ผู้นำของเข้แล้ว

๒. บัญชีราคาสินค้าที่ผู้ชายออกให้ มีสำนักงานใหญ่ใน
 ต่างประเทศออกให้แก่สาขา เว้นแต่กาขนส่งและค่าบริการขนส่งที่สำนักงานใหญ่
 ไต่ชำระแทนสาขาไปก่อนแล้ว

(๔) การชำระค่าของนำเข้าที่เจ้าพนักงานได้อนุญาตใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ ให้แก่ผู้นำเข้าแล้ว ซึ่งได้แก่ การชำระโดยวิธีเงินเชื่อ หรือ Consignment Basis หรือการชำระค่าของนำเข้าที่ผู้ขายยังไม่เรียกเก็บเงินซึ่งผู้นำเข้าได้ยื่นขอใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ เพื่อออกจากรุกุลการก่อน และจะซื้อเงินตราต่างประเทศส่งไปชำระ ในภายหลัง โดยมีเงื่อนไขดังนี้

- ก. เป็นการซื้อเพื่อชำระครั้งเดียวหรือผ่อนชำระ
- ข. เป็นของที่นำเข้าโดยใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ ฉบับเดียว หรือ หลายฉบับ
- ค. ไท่ระบุเลขทะเบียนใบอนุญาตใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ ไว้ในแบบ ล.ป. ๒๓ ที่เกี่ยวข้อง

ง. มีบัญชีราคาสินค้าถูกต้อง

(๕) การชำระค่าสินค้าฝากขาย (Consignment Goods) ซึ่งธนาคาร รับผิดชอบ หรือบริษัทรับผิดชอบอนุญาตใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ ให้แก่ผู้นำเข้าแล้ว โดยมีเงื่อนไข คือ

- ก. ให้ระบุคำว่า "ฝากขาย" ไว้ที่ตอนบนของแบบ ล.ป. ๒๓
- ข. มี Account Sales แสดงรายการค่าของที่ฝากขาย มูลค่าและปริมาณของคงเหลือ รายจ่ายต่าง ๆ รวมทั้งค่านายหน้าและภาษีเงินได้ ที่พึงเรียกเก็บจากผู้ฝากขายในต่างประเทศ

(๖) การชำระค่าของที่ส่งจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง โดยไม่นำเข้ามาในประเทศไทย โดยมีเงื่อนไข คือ

ก. มีเครดิตเปิดมาชำระค่าของโดยให้ระบุเลขที่เครดิต คู่ตัวแทน รับผิดชอบที่เครดิต เปิดบ้าน วันที่เปิดเครดิต และวันที่จะไ้รับชำระเงินไว้ในแบบ ล.ป. ๒๓ ที่เกี่ยวข้อง หรือ

ข. มีการส่งเงินตราต่างประเทศมาชำระค่าของโดยจะต้องระบุ เลขที่แบบ ล.ป. ๗๑ วันที่จ่าย และตัวแทนรับผิดชอบที่ซื้อเงินตราต่างประเทศไว้ใน แบบ ล.ป. ๒๓ ที่เกี่ยวข้อง

ค. เงินตราต่างประเทศที่พึงได้รับหรือได้รับต้องไม่น้อยกว่าจำนวนที่จะซื้อเงินตราต่างประเทศส่งออกไปชำระเป็นค่าของ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในประเทศ และค่าบริการที่พึงได้รับ

การนำของเข้าที่ได้รับการผ่อนผันไม่ต้องยื่นใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ ต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร ผู้นำเขาจะต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับของที่นำเขาและวิธีการชำระเงินในแบบ ล.ป. ๒๑ สู่โลกต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรในขณะยื่นใบขนสินค้าเพื่อนำส่งให้กับเจ้าพนักงาน ของนำเขาตามกรณีนี้ไดแก่

- (๑) ตัวอย่างสินค้า
- (๒) ของใช้ส่วนตัวของผู้เดินทางเข้ามาในประเทศ
- (๓) ของนำเขาโดยทางใด ๆ ยกเว้นโดยทางไปรษณีย์หรืออากาศยาน ซึ่งแต่ละครั้งมีมูลค่าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๔) ของที่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ผู้นำเขา
- (๕) ของที่สำนักงานชำนาญพิเศษของกิจการสหประชาชาตินำเขา
- (๖) ของที่องค์การสนธิสัญญาความร่วมมือป้องกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

นำเขา

(๗) ของที่องค์การบริหารการร่วมมือกับต่างประเทศ (เอไอซี) ส่งมา ซึ่งคณะกรรมการช่วยเหลือตามโครงการเศรษฐกิจและวิชาการ (ก.ศ.ว.) นำเขา

(๘) ถูกบรรจุแร่เพื่อส่งออก ป้ายคิคลังแร่ หรือเชื้อเพลิงสำหรับเย็บถุงแร่ ซึ่งผู้ประกอบการ เหมืองแร่ นำเขา

(๙) ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ เครื่องบินที่บริษัทการบินนำเขา ซึ่งเจ้าหน้าที่ศุลกากร เป็นที่พอใจว่าของนำเขาคงกลาวนั้นใช้สำหรับเครื่องบินขนส่งระหว่างประเทศ

(๑๐) ภาชนะหรือสิ่งอื่นใดสำหรับใช้บรรจุของทุกชนิดที่ว่างเปล่า นำเข้ามาเพื่อบรรจุสิ่งของส่งออก หรือที่ได้ใช้บรรจุของส่งออกไปแล้วนำกลับเข้ามา หรือที่ได้ใช้บรรจุของเข้ามาแล้วจะส่งกลับออกไปภายหลัง

(๑๑) อุปกรณ์เหมืองแร่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือทรัพยากรธรณีจังหวัด
รับรองในแบบ ล.ป. ๒๑ สี่สิบกว่า เป็นอุปกรณ์เหมืองแร่นำเข้า

(๑๒) ผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งบริษัทนำเข้านำเข้า

(๑๓) รถยนต์ส่วนตัวของผู้เดินทางเข้ามาในประเทศไทย

(๑๔) ของนำเข้าเพื่อการสำรวจปิโตรเลียมในประเทศไทย

(๑๕) อุปกรณ์เครื่องเรดาร์ซึ่งบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทยจำกัด
ส่งออกไปซ่อมแซม และนำกลับเข้ามาในประเทศไทย

สำหรับของนำเข้าที่ผู้นำเข้าได้รับการยกเว้นไม่ต้องยื่นใบสุทธิแบบ ล.ป.
๒๑ และทั้งไม่ต้องแสดงรายการนำเข้าในแบบ ล.ป. ๒๑ สี่สิบกว่า มีดังนี้ คือ

(๑) บุหรี่ซึ่งทางการกระทรวงกลาโหมนำเข้า

(๒) ของซึ่งนำเข้าทางไปรษณีย์หรืออากาศยาน แต่ละครั้งมีมูลค่าไม่

เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๓) ของที่นำมาเพื่อบริการคนโดยสารบนเครื่องบิน ซึ่งบริษัทการบิน
เป็นผู้นำเข้าทางอากาศยาน

(๔) หนังสือพิมพ์รายวัน รายคาบ รายบักษ์ และหนังสือภาพข่าวซึ่งนำเข้า
ทางอากาศยาน

(๕) ฟิล์มภาพข่าว และเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนำเข้าทางอากาศยาน

(๖) ของที่นำเข้าโดยไม่ต้องยื่นใบขนสินค้าออกศุลกากร

ในกรณีที่ผู้นำเข้าได้นำหลักประกันมาวางไว้กับธนาคาร รับอนุญาตหรือบริษัท
รับอนุญาตตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน เพื่อเป็นประกันในการที่ผู้นำเข้าจะนำของ เข้
มาในราชอาณาจักรภายในเวลาที่เจ้าพนักงานกำหนด ธนาคาร รับอนุญาตหรือบริษัท
รับอนุญาตจะคืนหลักประกันดังกล่าวนี้ให้แก่ผู้นำเข้าได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีวางหลักประกันว่าจะนำของ เข้ตามที่ได้ยื่นคำขอใบสุทธิแบบ
ล.ป. ๒๑ หรือแบบ ล.ป. ๒๖ เมื่อเจ้าพนักงานพอใจในหลักฐานตามบันทึกรายการ

นำเข้าของเจ้าหน้าที่ศุลกากรในใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ ที่เจ้าพนักงานได้รับคืน
จากศุลกากร

(๒) ในกรณีวางหลักประกันการชำระ เงินตาม เสร คติที่ได้ยื่นคำขอใน
แบบ ล.ป. ๒๒ เมื่อผู้นำเข้าชำระ เงินตาม เสร คติที่ได้รับอนุญาตตามแบบ ล.ป.
๒๒ และเจ้าพนักงานพอใจในบัญชีราคาสินค้าที่ยื่น

(๓) เมื่อมีการลดจำนวนเงินในแบบ ล.ป. ๒๒ แต่ดำเนินการที่มีการ
เพิ่มจำนวนเงินแบบ ล.ป. ๒๒ ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตจะต้อง เรียก
ให้ผู้นำเข้านำหลักประกันมาวาง เพิ่มขึ้นตาม เสร คติที่ได้รับอนุญาตให้เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

๑.๒ การขายเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่นนอกจาก
เพื่อชำระค่าของนำเข้า

ในขณะนี้ยังไม่มีข้อจำกัดในการชำระ เงินหรือการ โอนเงินตรา
ต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่มีใจ เพื่อการชำระ ค่าของนำเข้า การชำระ เงิน
ในกรณีนี้ได้แก่ การชำระค่าระวางบรรทุกของ ค่าตรวจสอบสินค้า ค่าจดทะเบียน
เครื่องพายการค้า ค่าโฆษณา ค่าลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ ค่าเบี้ยประกันสำหรับของที่ส่ง
ออกหรือค่าเบี้ยประกันชีวิต ค่าใช้จ่ายของนักเรียนในต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางไปต่างประเทศ เป็นต้น การขอซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์
ต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้ซื้อจะต้องยื่นคำขอต่อธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต
หรือต่อธนาคารแห่งประเทศไทยในกรณีให้ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตไม่
สามารถอนุญาตเองได้ การอนุญาตคำขอซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์
อื่นนอกจากเพื่อชำระ ค่าของนำเข้านี้ ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะ
อนุญาตได้ในแต่ละกรณี เช่น คำขอซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางไปต่างประเทศ ค่าเลี้ยงดูครอบครัวหรือญาติที่พำนักในต่างประเทศ และค่า
ใช้จ่ายในการศึกษาของนักเรียนในต่างประเทศ ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับ
อนุญาตจะอนุญาตคำขอซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ได้โดยไม่มี
ต้องมีเอกสาร ประกอบคำขอในกรณีที่เป็นการขอซื้อเงินไม่เกินกว่ามูลค่าเทียบเท่า

๒๕๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา การขายเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ในการ
 เดินทางไปต่างประเทศและเพื่อเป็นค่าเลี้ยงดูครอบครัวหรือญาติพี่น้องในต่างประ
 ธนาการ รัฐบาลและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตการขายได้ภายในวงเงินจำกัด คือ
 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ จะอนุญาตการขายได้ไม่เกินกว่ามูลค่า
 เทียบเท่า ๕๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา สำหรับการ เดินทางไม่เกินกว่า ๑๐ วัน
 หรือ ๕๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ต่อ ๑ วัน สำหรับการ เดินทางมากกว่า ๑๐ วัน
 แต่ต้องไม่เกินกว่า ๓๐ วัน ในกรณีที่เป็นการเดินทางไปเพื่อธุรกิจการค้า ให้เพิ่ม
 ค่ารับรองได้เป็นมูลค่าไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของจำนวนเงินดังกล่าว ในกรณีที่เป็น
 การซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์เป็นค่าเลี้ยงดูครอบครัวหรือญาติพี่น้อง
 ในต่างประ
 ธนาการ รัฐบาลหรือบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตการซื้อเงินตรา
 ต่างประเทศได้ถ้าจำนวนเงินที่ซื้อนั้นเป็นมูลค่าไม่เกินกว่า ๒๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริ
 กาคือเดือน ในกรณีที่ส่งไปยังทวีปยุโรปและอเมริกา และไม่เกินกว่า ๑๕๐ ดอลลาร์
 สหรัฐอเมริกาคือเดือนในกรณีที่ส่งไปยังทวีปอื่น ๆ สำหรับจำนวนเงินที่เกินกว่านี้
 รัฐบาลหรือบริษัทรับอนุญาตจะต้องยื่นขออนุญาตต่อธนาคารแห่งประเทศไทย

ในการขายเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่นนอกจากเพื่อ
 ชำระค่าของนำเข้านั้น รัฐบาลและบริษัทรับอนุญาตมีหน้าที่ให้ผู้ซื้อ
 เงินตราต่างประเทศยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ ซึ่งเป็นคำขอซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อ
 วัตถุประสงค์อย่างอื่นนอกจากเพื่อชำระค่าของนำเข้า และส่งไปขออนุญาตต่อ
 เจ้าพนักงาน เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าพนักงานมอบหมายให้ธนาคาร รัฐบาลหรือบริษัท
 รัฐบาลอนุญาตค่าขอในนาม เจ้าพนักงานได้

แบบ ล.ป. ๓๑ นี้ ให้ถือกำหนดอายุ ๓๐ วันนับแต่วันอนุญาต และให้จัด
 ทำขึ้นเป็น ๔ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว และฉบับสีชมพู รัฐบาลหรือบริษัทรับอนุญาต
 เก็บไว้เพื่อแสดงการขายเงินตราต่างประเทศ แล้วส่งส่วนกลับควบคุมปริวรรต
 พรหมกับรายงานแบบ ล.ป. ๑๑๗

ฉบับสี่ เหลือง ส่งส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสี่ขาว ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตเก็บไว้

ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๓๑ ในนาม
เจ้าพนักงานได้ในกรณีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) การระวางบรรทุกของที่นำเข้ามาหรือส่งออกนอกประเทศ และค่า
โดยสารของบุคคลที่เดินทางออกไปนอกประเทศสำหรับยานพาหนะที่บุคคลธรรมดา
ซึ่งไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในต่างประเทศจัดการ โดยมี
หลักฐาน คือ

ก. บัญชีราคาสินค้าซึ่งแสดงการระวางบรรทุก หรือบัญชีรายชื่อ
ผู้โดยสารซึ่งแสดงค่าโดยสารที่ชำระในประเทศ

ข. บัญชีสำหรับเรือ

ค. รายการแสดงรายรับและรายจ่ายในการดำเนินกิจการใน
ประเทศ

ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตได้เฉพาะ
ยอดเงินตราต่างประเทศที่ได้หักค่าใช้จ่ายตามข้อ ค. แล้วเท่านั้น

(๒) ค่าใช้จ่ายสำหรับยานพาหนะที่บุคคลธรรมดาซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในประเทศ
หรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศจัดการ โดยมีหลักฐาน คือ

ก. เอกสารเรียกเก็บเงินค่าใช้จ่าย

ข. รายการแสดงรายรับและรายจ่ายเงินตราต่างประเทศของ
ยานพาหนะนั้น

(๓) รายรับสุทธิของสำนักงานสาขาหรือตัวแทนของบริษัทการบินต่าง
ประเทศ โดยมีหลักฐาน คือ รายการแสดงรายรับจากการขนส่งประเภทต่าง ๆ
และรายจ่ายซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายของสำนักงานสาขาหรือตัวแทนการชำระหนี้ระหว่าง
บริษัทการบินด้วยกัน ค่าธรรมเนียมที่รับและภาษีที่ชำระ

(๔) ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดที่สำนักงานหรือตัวแทนในต่างประเทศที่ตกลง
 จ่ายไป โดยมีหลักฐาน คือ เอกสารเรียกเก็บเงินแสดงรายการค่าใช้จ่าย สำหรับ
 ในกรณีที่สาขาบริษัทประกันภัยส่งเงินค่าใช้จ่ายที่สำนักงานใหญ่ในต่างประเทศคืนเอา
 กับสาขาในประเทศ ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตจะต้องให้ผู้ชื่อยื่นหลักฐาน
 ของนายทะเบียนกองประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ อนุมัติ ให้ส่งเงินค่าใช้จ่ายดังกล่าว
 ออกนอกประเทศได้

(๕) กាธรรมเนียมในการส่งของออก หรือนำของเข้าที่ต้องจ่ายตามสัญญา
 โดยมีหลักฐาน คือ หนังสือสัญญา หนังสือคดกวด หรือสำเนาหนังสือที่กล่าวรับรองว่า
 ถูกต้อง โดยให้ผู้ยื่นคำขอแสดงเลขที่แบบ ล.ป. ๖๑ หรือแบบ ล.ป. ๗๑ และแบบ
 ล.ป. ๒๒ หรือแบบ ล.ป. ๒๓ ที่เกี่ยวข้องกับไว้ในแบบ ล.ป. ๓๑ ด้วย

(๖) เงินค่าใช้จ่ายของส่งออกที่เสื่อมคุณภาพ ผิดคุณภาพ หรือขาดปริมาณ
 โดยมีหลักฐาน คือ

ก. เอกสารเรียกเก็บเงิน

ข. เอกสารแสดงการสำรวจที่เชื่อถือได้ หรือเอกสารแสดงการ
 วิจัยของอนุญาโตตุลาการ แต่ถ้าวินิจฉัยว่าเงินที่คงเหลือมีมูลค่าไม่เกินร้อยละ ๕ ของ
 ค่าของที่ส่งออก ก็ไม่ต้องยื่นเอกสารนี้

ธนาคารรับอนุญาตและตัวแทนรับอนุญาตต้องให้ผู้ยื่นคำขอ แสดง
 เลขที่แบบ ล.ป. ๖๑ หรือแบบ ล.ป. ๗๑ ที่เกี่ยวข้องกับไว้ในแบบ ล.ป. ๓๑ ด้วย

(๗) ค่าตรวจสอบสินค้า โดยมีหลักฐาน เอกสารเรียกเก็บเงิน และ
 สำเนาบัญชีราคาสินค้ามาแสดง โดยจะต้องให้ผู้ยื่นคำขอแสดงเลขที่แบบ ล.ป. ที่
 เกี่ยวข้องไว้ในแบบ ล.ป. ๓๑ ด้วย

(๘) ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดในการส่งสินค้าออก หรือนำสินค้าเข้า โดยมี
 หลักฐาน คือ เอกสารเรียกเก็บเงิน หรือเอกสารอื่น ๆ แล้วแต่กรณีมาแสดง โดย
 จะต้องให้ผู้ยื่นคำขอแสดงเลขที่แบบ ล.ป. ๖๑ หรือแบบ ล.ป. ๗๑ และแบบ ล.ป.
 ๒๒ หรือแบบ ล.ป. ๒๓ ที่เกี่ยวข้องกับไว้ในแบบ ล.ป. ๓๑ ด้วย

(๙) ค่าตรวจสอบบัญชี โดยมีหลักฐาน คือ เอกสาร เรียกเก็บเงิน

(๑๐) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยมีหลักฐาน คือ เอกสาร เรียกเก็บเงิน

(๑๑) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่ต้องจ่ายตามสัญญา โดยมีหลักฐาน คือ เอกสาร เรียกเก็บเงิน และหนังสือสัญญา หรือสำเนาหนังสือสัญญาที่รับรองว่าถูกต้อง

(๑๒) ค่าธรรมเนียม หรือ ค่าเบ็ดเตล็ด ที่ต้องจ่ายตามสัญญา โดยมีหลักฐาน คือ หนังสือสัญญา หรือสำเนาหนังสือสัญญาที่รับรองว่าถูกต้อง และเอกสาร เรียกเก็บเงิน หรือรายการแสดงการคำนวณค่าธรรมเนียมที่จ่ายตามหนังสือสัญญา

(๑๓) ค่าขอรับนิตยสารต่างประเทศ โดยมีหลักฐาน คือ เอกสาร เรียกเก็บเงินหรือเอกสาร การขอรับนิตยสาร

(๑๔) ค่าโฆษณาในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารในต่างประเทศ โดยมีหลักฐาน คือ เอกสาร เรียกเก็บเงิน

(๑๕) ค่าบทความ หรือภาพ โดยมีหลักฐาน คือ เอกสาร เรียกเก็บเงิน

(๑๖) ค่าล้างและอัดฟิล์มสี โดยมีหลักฐาน คือ เอกสาร เรียกเก็บเงิน

(๑๗) ค่าบำรุงสมาคมในต่างประเทศ โดยมีหลักฐาน คือ เอกสาร การเรียกเก็บเงิน หรือ เอกสารแสดงการ เป็นสมาชิกของสมาคม

(๑๘) ค่าลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ หรือค่าเช่าภาพยนตร์ โดยมีเงื่อนไขดังนี้คือ

ก. ให้ผู้ยื่นขอแสดงขอรายรับทั้งหมด (ไม่รวมค่าอาหารมหรสพ) ที่โรงภาพยนตร์ได้รับจากการเช่าภาพยนตร์ไปฉาย ภาษีการค้า ภาษีเทศบาล และ ส่วนแบ่งของบริษัทผู้ส่งภาพยนตร์ เข้ามา เพื่อให้เขาขายในใบแนบ เลขที่ ๘

ข. ให้ผู้ยื่นขอแสดง เลขที่ใบสุทธิแบบ ด.ป. ๒๑ ที่เกี่ยวข้องกับภาพถ่าย ผู้ให้เช่าแต่ละเรื่องด้วย

(๑๙) ค่าเบี้ยประกันวินาศภัยสำหรับของที่ส่งออก ซึ่งผู้ส่งออกได้ประกันภัยไว้กับบริษัทประกันภัยในต่างประเทศ หรือบริษัทประกันภัยในประเทศซึ่งเป็น

ตัวแทนของบริษัทประกันภัยที่จดทะเบียนในต่างประเทศ หรือบริษัทประกันภัยจดทะเบียนในประเทศไทยแต่ได้ประกันร่วมกับบริษัทประกันภัยในต่างประเทศ หรือประกันร่วมกับบริษัทประกันภัยในประเทศไทย ซึ่งเป็นตัวแทนของบริษัทประกันภัยที่จดทะเบียนในต่างประเทศ การจะส่งค่าเบี้ยประกันออกนอกประเทศได้ ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตจะต้องอนุญาตในแบบ ล.ป. ๓๑ และต้องแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันภัยทราบเงื่อนไขที่พึงปฏิบัติ โดยธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องปฏิบัติดังนี้ คือ

ก. ให้ผู้ส่งออกแจ้งบริษัทประกันภัยว่าของที่เอาประกันภัยนั้นจะส่งออกตามใบสุทธิแบบ ล.ป. ๖๑ เลขที่ใด ผ่านธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตใด

ข. บริษัทประกันภัยจะต้องรับชำระค่าเบี้ยประกันภัยเป็นเงินตราไทย และส่งค่าเบี้ยประกันภัยนั้นไปยังสำนักงานของตนในต่างประเทศ

ค. ให้ผู้ยื่นคำขอแสดงไว้ในแบบ ล.ป. ๓๑ ระบุว่า ค่าเบี้ยประกันนั้น เป็นค่าเบี้ยประกันสำหรับของที่ส่งออกตามใบสุทธิแบบ ล.ป. ๖๑ เลขที่ใด ผ่านธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตใด

ง. กรณีที่ผู้เอาประกันเป็นผู้ยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ ให้ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตเรียกเอกสาร การเรียกเก็บเงิน หรือค่าธรรมเนียมประกันภัยประกอบคำขอควย

จ. กรณีที่ตัวแทน หรือสาขาบริษัทประกันภัยในต่างประเทศ เป็นผู้ยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ ให้ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตเรียกเอกสาร รายการของบริษัทประกันภัย แสดงเบี้ยประกันภัย รายจ่ายของบริษัทในประเทศ ค่านายหน้า และเงินอื่น ๆ ที่พึงเรียกได้จากบริษัทประกันภัยในประเทศ และจำนวนเงินที่ขอส่งออก ซึ่งจะต้องตรวจยอดเงินตราต่างประเทศสุทธิที่ส่งออกหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้ว

ฉ. กรณีที่บริษัทประกันภัยในประเทศขอซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระเบี้ยประกันร่วม ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องขอเอกสารประกอบคำขอ คือ เอกสารแสดงเบี้ยประกันร่วมที่ต้องชำระตามสัญญา และเอกสารแสดงการคำนวณค่าเบี้ยประกันร่วมที่ต้องยื่นต่อกระทรวงพาณิชย์

(๒๐) ค่าเบี้ยประกันชีวิตซึ่งบุคคลในประเทศประกันไว้กับบริษัทในต่างประเทศ หรือบริษัทประกันภัยในประเทศซึ่ง เป็นตัวแทนของบริษัทประกันภัยที่จดทะเบียนในต่างประเทศ หรือบริษัทประกันภัยจดทะเบียนในประเทศประกันวงกับบริษัทในต่างประเทศ หรือประกันวงกับบริษัทประกันภัยในประเทศซึ่ง เป็นตัวแทนของบริษัทที่จดทะเบียนในต่างประเทศ เจ้าพนักงานจะเป็นผู้อนุญาตการส่งเบี้ยประกันออกนอกประเทศ ซึ่งจะอนุญาตได้ในกรณีดังต่อไปนี้ คือ

ก. เป็นการประกันชีวิตตามกรมธรรม์ประกันชีวิต เป็นเงินตราต่างประเทศที่ทำขึ้นก่อนวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๐๒ และได้นำมาจดทะเบียนกับธนาคารแห่งประเทศไทย

ข. เป็นการประกันชีวิตตามกรมธรรม์ประกันชีวิตที่ผู้เอาประกันได้ทำขึ้นในขณะที่ตนอยู่นอกประเทศ และเดินทางเข้ามาในประเทศภายหลังจากวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๐๒

การยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ เพื่อขออนุญาตซื้อเงินตราต่างประเทศออกไปชำระค่าเบี้ยประกันชีวิตนั้น ใ้ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตขอหลักฐานจากผู้ยื่นคำขอและตรวจสอบว่าเป็นหลักฐานที่แท้จริงและถูกต้องแล้วจึงส่งคำขอและหลักฐานดังกล่าวไปให้เจ้าพนักงานเป็นผู้พิจารณา เมื่อเจ้าพนักงานอนุญาตคำขอแบบ ล.ป. ๓๑ และได้ออกทะเบียนให้แล้ว ก็จะส่งคำขอคืนให้แก่ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตต่อไป

หลักฐานที่ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องเรียกจากผู้ยื่นคำขอแบบ ล.ป. ๓๑ เพื่อส่งให้กับเจ้าพนักงานเพื่อประกอบการพิจารณาคำขอสำหรับกรณีต่าง ๆ มีดังนี้คือ

ก. กรณีที่ผู้เอาประกันยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ ขอซื้อเงินตราต่างประเทศชำระค่าเบี้ยประกันชีวิตส่งออก ให้ขอหลักฐาน คือ เอกสารเรียกเก็บเงินจากบริษัทประกันภัย หรือกรมธรรม์ประกันภัย และในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้ทำประกันชีวิตไว้ขณะที่ตนอยู่ในต่างประเทศให้ขอหลักฐานหนังสือเดินทางมาด้วย

ข. กรณีที่ตัวแทน หรือสาขาบริษัทประกันภัยในต่างประเทศยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ ขอซื้อเงินตราต่างประเทศด้วยวิธีวิตส่งออก ให้ขอหลักฐาน คือ รายการกรมธรรม์ประกันชีวิตเป็นเงินตราต่างประเทศ และรายการของบริษัทประกันแสดงเบี้ยประกันชีวิต รายจ่ายของบริษัทในประเทศ ค่านายหน้า และเงินอื่น ๆ ที่พึงเรียกได้จากบริษัทประกันภัยในประเทศ และจำนวนเงินที่ขอส่งออกซึ่งจะต้องเป็นยอดเงินตราต่างประเทศที่ได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว

สำหรับการขอซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าเบี้ยประกันของธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๓๑ ในนามเจ้าพนักงานได้โดยจะต้องขอหลักฐานจากผู้นับค่าขอ คือ เอกสารแสดงเบี้ยประกันช่วงที่ต้องชำระตามสัญญา และเอกสารการคำนวณค่าชระกันช่วงที่ต้องยื่นต่อกระทรวงพาณิชย์

(๒๑) ค่าศึกษา หรือค่าอุปกรณ์ในการศึกษาทางไปรษณีย์ โดยมีหลักฐาน คือ เอกสารเรียกเก็บเงิน หรือเอกสารแสดงการศึกษาทางไปรษณีย์

(๒๒) ค่าสมัคร เข้าเรียน หรือค่าสมัครสอบ หรือค่าเขียนวิทยานิพนธ์ โดยมีหลักฐาน คือ เอกสารเรียกเก็บเงิน หรือเอกสารอื่นอันควรแก่กรณี

(๒๓) ค่าใช้จ่ายในการศึกษา หรือค่าใช้จ่ายพิเศษของนักเรียนไทย ในต่างประเทศที่ไม่อยู่ในความดูแลของ ก.พ. ธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต และเจ้าพนักงานมีหน้าที่ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ คือ

ก. ให้ผู้ซื้อเงินยื่นแบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. โดยจัดทำเป็น ๒ ฉบับ คือ ต้นฉบับ สีขาว และคู่ฉบับสีเหลือง พร้อมกับการยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ ซึ่งแสดงรายละเอียดคือนักเรียน สถานศึกษา ได้รับทุนส่วนตัวหรือทุนจากต่างประเทศ ประเภท ค่าใช้จ่าย เงินทุน ระยะเวลาที่ได้รับทุนจากต่างประเทศ วันที่ออกเดินทางและระยะเวลาที่จะศึกษาอยู่ในต่างประเทศ

ในกรณีที่นักเรียนที่จะเดินทางไปเป็นผู้ซื้อเงิน ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องให้ยื่นแบบ ล.ป. ๕๑ โดยให้ระบุเลขที่หนังสือเดินทาง และให้ขอหลักฐานหนังสือรับเข้า หรือแสดงความประสงค์เข้าเป็นนักเรียน

ของสถานศึกษาในต่างประเทศ เมื่อธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาตพอใจ ในแบบ ล.ป. ๓๑ หรือแบบ ล.ป. ๓๑ และแบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. พร้อมทั้งหลักฐาน ต่าง ๆ แล้ว ให้ส่งให้เจ้าพนักงานพิจารณา

ข. เมื่อเจ้าพนักงานออกแบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. โดยระบุเงื่อนไข ว่างเงิน และรหัสประจำตัว ให้แก่ผู้ยื่นคำขอแล้วก็จะส่งฉบับให้ผู้ยื่นคำขอผ่าน ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต เพื่อไว้แสดงทุกครั้งที่ยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ ต่อธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต

ค. ในกรณีแบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. หมดอายุ คือหลังจาก ๑ ปีนับ จากวันที่เจ้าพนักงานออกให้ หรือกรณีที่ผู้ยื่นคำขอประสงค์จะ เปลี่ยนรายการในแบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. ธนาคารรับอนุญาตและตัวแทนรับอนุญาตจะต้องให้ผู้ยื่นคำขอยื่นขอ แบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. ต่อเจ้าพนักงานใหม่ โดยแนบบแบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. ฉบับเดิม คืนไปด้วย

ง. ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๓๑ ซึ่งได้ปฏิบัติตามข้อ ก. และเป็นไปตามเงื่อนไขและวงเงินในข้อ ข. ในนามเจ้า พนักงานได้ โดยจะต้องระบุคำว่า "นักเรียน" และเลขรหัสแบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. ไว้ที่คอนบนของแบบ ล.ป. ๓๑ ด้วย

จ. ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องแสดงรายการใน แบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. ของผู้ถือเงิน โดยครบถ้วนทุกครั้งที่มีการขายเงิน และดูแล ให้ผู้แบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. ส่งแบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. คืนต่อส่วนการควบคุมการปริวรรตเมื่อ หมดความจำเป็นที่ต้องใช้แล้ว

(๒๔) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักเรียนทุนส่วนตัวในต่างประเทศใน ความดูแลของ ก.พ. นักเรียนทุนรัฐบาลไทย และข้าราชการลาไปศึกษาอบรม หรือปฏิบัติงานในต่างประเทศ ซึ่งถือเงินตราโดยผ่านสำนักงาน ก.พ. จะต้องจัดส่ง หนังสือของสำนักงาน ก.พ. มาแสดงต่อธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตทุกครั้ง ที่มีการขอซื้อเงิน ส่วนในกรณีที่ผู้ขอซื้อเงินประสงค์จะซื้อเงินตราต่างประเทศตาม

แบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. ที่ออกให้แล้ว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้อง
งวดขายเงินตราต่างประเทศ และให้ผู้อยู่เงินไปติดต่อกับสำนักงาน ก.พ. และ
ต้องจัดส่งแบบ ล.ป. ๓๑๒ ก. คืนให้แก่เจ้าพนักงาน

(๒๕) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ ธนาคารรับอนุญาตและ
บริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๓๑ และแบบ ล.ป. ๕๑ ในนามเจ้าพนักงาน
ได้ เมื่อใดที่ตรวจเป็นที่พอใจแล้ววาระการในแบบ ล.ป. และหลักฐานที่ยื่นประกอบ
แท้จริงและถูกต้อง โดยมีข้อกำหนดดังนี้ คือ

ก. จำนวนเงินที่ขอซื้อคือคิดเป็นมูลค่าไม่เกิน ๕๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ
อเมริกา หรือคิดเป็นมูลค่าได้วันละ ๕๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา แต่ต้องไม่เกิน
๓๐ วัน แล้วแต่จำนวนนี้จะสูงกว่ากัน

ข. เจ้าหน้าที่ของประเทศที่จะเดินทางไปโคลงตรา (วีซ่า) แล้ว

ค. ผู้ยื่นคำขอได้แสดงรายการ ชื่อ องค์การ ธนาคาร บริษัท
ตำแหน่งของผู้ที่จะเดินทาง เลขที่หนังสือเดินทาง วันออกเดินทาง ประเทศและระยะเวลา
ที่จะไปในแบบ ล.ป. ที่เกี่ยวข้อง

ง. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ชั้นบริหารขององค์การ ธนาคาร หรือบริษัท
การค้าและอุตสาหกรรมเดินทางไปเพื่อธุรกิจของกิจการ และมีหนังสือรับรองจาก
บุคคลผู้มีอำนาจตามข้อบังคับขององค์การ ธนาคาร หรือบริษัท นั้นว่า องค์การ
ธนาคาร หรือบริษัท เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปให้แก่บุคคลดังกล่าว ให้เพิ่ม
การรับรองได้เป็นมูลค่าไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของจำนวนเงินที่กล่าวข้างต้น

จ. ในกรณีข้าราชการที่จะเดินทางไปต่างประเทศ เพื่อประชุมหรือ
ดูงาน ได้ยื่นแบบ ล.ป. ๕๑ และแสดงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการเดินทาง
ในแบบ ล.ป. ๕๑ เพื่อขอซื้อเงินตราต่างประเทศเป็นพิเศษเพิ่มเติมจากที่ได้รับ
จากทางราชการหรือจากทุนของต่างประเทศ ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต
จะอนุญาตได้เมื่อใดที่ตรวจเป็นที่พอใจแล้วว่า จำนวนเงินที่ได้รับจากทางราชการ หรือ
ทุนจากต่างประเทศไม่เกินจำนวนเงินตามที่ระบุในข้อ ง.

ฉ. ในกรณีที่ผู้ขอจะเดินทางไปยังประเทศที่ไม่ต้องลงตรา (วีซ่า) ในหนังสือเดินทาง โดยเจ้าหน้าที่ของประเทศนั้น ๆ ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตได้เมื่อใดตรวจสอบหนังสือเดินทางและแบบ ล.ป. ที่เกี่ยวข้องกับจนเป็นที่พอใจแล้วว่า ผู้ขอจะเดินทางไปยังประเทศที่ไม่ต้องลงตราในหนังสือเดินทางจริง และผู้ขอได้ให้คำรับรองไว้ในคำขอแบบ ล.ป. ๕๑ว่าจะจัดส่งหนังสือเดินทางไปให้เจ้าพนักงานตรวจสอบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว

ช. ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตที่ขายเงินตราต่างประเทศตามแบบ ล.ป. ๕๑ ที่ได้รับอนุญาตแล้ว จะต้องแสดงการขายเงินตราต่างประเทศในหน้าสุดท้ายของหนังสือเดินทาง และในกรณีที่หน้าสุดท้ายหมดแล้ว ก็ให้เขียนกระตาศึกในหน้าสุดท้ายเพื่อแสดงรายการขายเงินดังกล่าวต่อไป

(๒๖) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมารับตำแหน่งใหม่ในประเทศไทยของเจ้าพนักงานชาวต่างประเทศและครอบครัว โดยมีหลักฐาน คือ เอกสารเรียกเก็บเงินแสดงรายการค่าใช้จ่าย

(๒๗) เงินสมทบสงเคราะห์ชาวต่างประเทศซึ่งเป็นไปตามระเบียบการสงเคราะห์พนักงานเมื่อพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของบริษัท โดยมีหลักฐาน คือ รายการแสดงรายชื่อพนักงาน อัตราเงินเดือน จำนวนเงินที่พึงต้องส่งสมทบอันเป็นส่วนของบริษัท และ/หรือของพนักงาน

(๒๘) เงินเคื่อนระหว่างการเดินทางไปกลับพักผ่อนในต่างประเทศของพนักงานชาวต่างประเทศซึ่งองค์การ ธนาคาร หรือบริษัทการค้าและอุตสาหกรรม จะต้องจ่ายให้ตามระเบียบข้อบังคับหรือสัญญา ซึ่งได้หักภาษีเงินได้เพื่อนำส่งกรมสรรพากรแล้ว โดยมีหลักฐานคือ รายการแสดงชื่อองค์การ ธนาคาร หรือบริษัทการค้าและอุตสาหกรรม ตำแหน่งหน้าที่ของพนักงาน กำหนดวันออกเดินทาง ระยะเวลาที่ไม่พักผ่อน อัตราเงินเดือน และภาษีเงินได้ซึ่งได้หัก ณ. ที่จ่าย

(๒๕) ค่าเลี้ยงดูครอบครัวและญาติพี่น้องที่อยู่ในต่างประเทศของบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย โดยมีข้อกำหนดดังนี้ คือ

ก. จำนวนเงินที่ขอซื้อเป็นมูลค่าไม่เกินที่เจ้าพนักงานกำหนด คือ จำนวนเป็นมูลค่าไม่เกิน ๒๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ในกรณีที่ตั้งไปยังทวีปยุโรป และอเมริกา และจำนวนเป็นมูลค่าไม่เกิน ๑๕๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ในกรณีที่ตั้งไปยังทวีปอื่น ๆ โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ให้ใช้สำหรับผู้ส่งและผู้รับแต่ละคนต่อเนื่อง

ข. ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องให้ผู้ขอขึ้นแบบ ล.ป. ๓๑๒ โดยมีบัญชีเหลือเงิน ๑ ฉบับ พร้อมใบสำคัญประจำตัวคนต่างดาวซึ่งแสดงรายการชำระค่าธรรมเนียมคนต่างดาวในปีที่เกี่ยวข้องแล้ว ในกรณีที่ผู้ยื่นขอเป็นข้าราชการสถานทูตต่างประเทศ หรือพนักงานองค์การระหว่างประเทศให้เรียกหลักฐาน คือ หนังสือเดินทาง หรือ Laisser - pass เมื่อธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตได้ตรวจเป็นที่พอใจว่า รายการในแบบ ล.ป. ๓๑๒ และหลักฐานต่าง ๆ ที่ยื่นประกอบแล้วแต่กรณีถูกต้องแล้ว ให้อนุญาตแบบ ล.ป. ๓๑๒ ในนามเจ้าพนักงานใดและออกให้ส่งประจำตัวให้แก่ผู้ยื่นเรื่องตามลำดับการยื่นในแบบ ล.ป. ๓๑๒ แล้วจึงส่งมอบคนฉบับแบบ ล.ป. ๓๑๒ แก่ผู้ยื่นเป็นหลักฐานแสดงขอธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตทุกครั้งที่ยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ ส่วนคนฉบับแบบ ล.ป. ๓๑๒ นั้นให้ส่งไปยังส่วนการควบคุมปริวรรตพร้อมแบบ ล.ป. ๓๑ ที่ได้อนุญาตแล้ว โดยผู้ยื่นจะต้องแสดงเลขที่แบบ ล.ป. ๓๑๒ และแจ้งความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งเงินกับผู้รับเงินไว้ในแบบ ล.ป. ๓๑ ด้วย

สำหรับการส่งเงินในไปต่อไป ให้ผู้ขอขึ้นแบบ ล.ป. ๓๑๒ และปฏิบัติตามวิธีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เมื่อธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตได้ตรวจรายการในแบบ ล.ป. และเอกสารต่าง ๆ เป็นที่พอใจแล้ว ให้ออกแบบ ล.ป. ๓๑๒ ฉบับใหม่ ในนามเจ้าพนักงานใดแล้วส่งสำเนาแบบ ล.ป. ๓๑๒ ฉบับใหม่พร้อมแบบ ล.ป. ๓๑๒ ฉบับเดิมส่งไปยังส่วนการควบคุมปริวรรตในวันถัดจากวันที่ออกแบบ ล.ป. ๓๑๒

(๓๐) การขอซื้อเงินเพื่อส่งไปเลี้ยงดูครอบครัวของบุคคลสัญชาติไทย
 ที่ไปประกอบศาสนกิจ ณ เมืองเมกกะ ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต
 จะอนุญาตแบบ ล.ป. ๓๑ ได้ โดยมีข้อกำหนดดังนี้ คือ

ก. จำนวนเงินที่ซื้อหรือคำนวณเป็นมูลค่าไม่เกิน ๑๕๐ ดอลลาร์
 สหรัฐอเมริกา สำหรับผู้ส่งหรือผู้รับแต่ละคนต่อเดือน

ข. ผู้ยื่นคำขอจะต้องแสดงรายการในแบบ ล.ป. ๓๑ ว่า ผู้รับ
 ประโยชน์ได้เดินทางออกจากประเทศไทยเมื่อใด และจะอยู่เมืองเมกกะเป็นเวลา
 นานเท่าใด

ค. ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตได้ตรวจเป็นที่พอใจ
 แล้วว่ารายการในแบบ ล.ป. ๓๑ แท้จริงและถูกต้อง

(๓๑) ค่าใช้จ่ายของทางราชการ (นอกจากเพื่อชำระค่าของนำเข้า)
 โดยมีหลักฐานคือ หนังสือจากกระทรวงการคลัง

(๓๒) ค่าบริการระหว่างประเทศของกรมไปรษณีย์โทรเลข โดยมีหลักฐาน
 คือ เอกสารเรียกเก็บเงิน

(๓๓) เงินค่านาณัติต่างประเทศ ที่กรมไปรษณีย์โทรเลขซื้อ

(๓๔) ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของสถานทูตต่างประเทศ สำนักงานองค์การ
 สำนักพิเศษแห่งองค์การสหประชาชาติ และองค์การสนธิสัญญาความร่วมมือป้องกันแห่ง
 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งสถานทูต สำนักงาน และองค์การที่กล่าวเป็นผู้นับขอ

(๓๕) รายได้จากกรวิชาชีพของสถานเอกอัครราชทูตต่างประเทศ

(๓๖) ค่าใช้จ่ายในการบริหารของสำนักงานในต่างประเทศของยูนิเซฟ
 กรุงเทพฯ

(๓๗) ค่าดอกเบี้ย และค่าเก็บรักษาใบยาสูบที่โรงงานยาสูบสั่งซื้อ โดย
 มีหลักฐาน คือ เอกสารเรียกเก็บเงิน

(๓๘) การชำระต้นเงินกู้และดอกเบี้ย โดยมีข้อกำหนดดังนี้ คือ

ก. คั้นเงินกู้ และ/หรือคอกเบี้ยเป็นไปตามเงื่อนไขและอัตราคอกเบี้ยที่เจ้าพนักงานได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ข. คอกเบี้ยเงินฝากในบัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศในอัตราที่ไม่เกินกว่าอัตราที่ประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕

ค. ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตตรวจเป็นที่พอใจแล้วว่ารายการในแบบ ล.ป. ๓๑ และหลักฐานที่ยื่นประกอบแท้จริงและถูกต้อง

(๓๕) การขายเงินตราต่างประเทศให้แก่ตัวแทนซื้อเงิน (โพงกวน) เพื่อนำไปขายให้แก่ผู้ที่จะขอโอนเงินตราต่างประเทศ โดยผ่านตัวแทนซื้อเงินส่งไปเลี้ยงดูครอบครัวและญาติพี่น้องในต่างประเทศ ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องให้ตัวแทนซื้อเงินยื่นคำขอแบบ ล.ป. ๓๑ ในนามของตน พร้อมแบบ ล.ป. ๔๑ (รายงานเกี่ยวกับผู้ส่งเงินไปต่างประเทศเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวผ่านตัวแทนซื้อเงิน) ซึ่งได้รวมยอดเงินที่ตัวแทนซื้อเงินรับไว้ทั้งสิ้นจากผู้ขอส่งเงิน โดยให้จัดทำแบบ ล.ป. ๔๑ เป็น ๒ ฉบับ คือ ฉบับส่งส่วนการควบคุมปริวรรตพร้อมแบบ ล.ป. ๓๑ ส่วนสำเนาให้ตัวแทนซื้อเงินเก็บไว้ ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๓๑ ในนามเจ้าพนักงานได้เมื่อได้ตรวจเป็นที่พอใจแล้วว่ารายการในแบบ ล.ป. ๓๑ และแบบ ล.ป. ๔๑ ถูกต้อง ทั้งลายมือชื่อและตราประทับของตัวแทนซื้อเงินก็ถูกต้องตรงกับตัวอย่างลายมือชื่อและตราประทับของตัวแทนซื้อเงินที่ได้ให้ไว้ต่อเจ้าพนักงานในตอนที่ยื่นขอประกอบธุรกิจ เป็นตัวแทนซื้อเงินต่อกระทรวงการคลัง โดยผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย

ในกรณีที่ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตขายเงินตราต่างประเทศแก่ผู้ซื้อชื่อ เพื่อวัตถุประสงค์ในการชำระค่าของนำเข้า หรือค่าบริการใด ๆ ซึ่งเป็นธุรกิจปกติอันสุจริต โดยคำนวณเป็นมูลค่าไม่เกิน ๑๕๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เว้นแต่การซื้อเงินนั้นจะมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของนักเรียนในต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ ค่าของนำเข้าเพื่อการค้า และค่าเลี้ยงดูครอบครัว

และญาติพี่น้องในต่างประเทศ ให้ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตขายเงินตราต่างประเทศแก่ผู้ซื้อได้โดยไม่ต้องเรียกให้ผู้ยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องเป็นผู้ยื่นคำขอแบบ ล.ป. ๓๑ แสดงขอความของเงินตราต่างประเทศที่ขายแต่ละสกุลในวันหนึ่ง ๆ ในแบบ ล.ป. ๓๑ เพียงฉบับเดียว โดยให้แสดงรายละเอียด ชื่อ ที่อยู่ของผู้ซื้อและผู้รับประโยชน์ วัตถุประสงค์ที่ซื้อ จำนวนเงินตราต่างประเทศที่ขาย เงินบาทที่ได้รับ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินในแบบ ล.ป. ๓๑ ด้วย และธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องส่งแบบ ล.ป. ๓๑ ดังกล่าวนี้อไปยังส่วนการควบคุมปริวรรตในวันเปิดทำการถัดไป

๒. วิธีปฏิบัติทางการซื้อเงินตราต่างประเทศ แยกออกเป็น ๒ กรณีคือ

๒.๑ การรับซื้อเงินตราต่างประเทศจากการส่งของออกนอกราชอาณาจักร

๒.๒ การรับซื้อเงินตราต่างประเทศนอกจากของที่ส่งออก

๒.๑ การรับซื้อเงินตราต่างประเทศจากการส่งของออกนอกราชอาณาจักร

การส่งออกสินค้าทุกชนิดไปยัง ไรต์เซียจะต้องมีใบอนุญาตการส่งออก ส่วนสินค้าบางประเภทจะต้องมีใบอนุญาตการส่งออกไม่ว่าจะส่งไปยังประเทศใด ๆ ก็ตาม เช่น ทองคำ พลาตินัม วัสดุที่ทำวิทยุหรือสัตว์บางประเภท ข้าว โปด ข้าวและผลิตภัณฑ์จากข้าว น้ำตาล พระพุทธรูป เป็นต้น สำหรับสินค้าออกชนิดอื่น ๆ ผู้ส่งออกสามารถส่งออกได้โดยเสรี ในการส่งสินค้าออกไปยังต่างประเทศ ผู้ส่งออกจะต้องยื่นคำขอใบสุทธิของที่ส่งออกจากธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต เพื่อนำไปยื่นต่อศุลกากรพร้อมกับหลักฐานการส่งออกอื่น ๆ เช่น ในกรณีการส่งออกคิงกัม หรือยางซึ่งมีมูลค่าเกินกว่า ๑,๐๐๐ บาท หรือการส่งออกสินค้าอื่น ๆ ซึ่งมีมูลค่าเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นต้น การที่ต้องมีใบสุทธิของที่ส่งออกก็เพื่อให้เป็นที่เชื่อมั่นได้ว่าผู้ส่งออกจะนำเงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการส่งออกมาขายให้กับตัวแทนรับอนุญาต โดยผู้ส่งออกจะต้องจัดให้ค่าซึ่งเงินตราต่างประเทศภายในกำหนดเวลา คือ ๑๕ วันนับแต่วันส่งออก ในกรณีชำระค่าของส่งออกโดยการเปิด

เลข เคอร์ออฟแคเรจิก หรือ ๒๑ วันนับแต่วันส่งออกในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเงินค่าของส่ง
ออกตามตั๋วแลกเงินชนิดจ่ายเมื่อเห็น หรือ ๑๕ วันนับแต่วันที่ตัวครบกำหนดชำระ
ในกรณีที่เรียกเก็บเงินค่าของส่งออกตามตั๋วแลกเงินชนิดที่กำหนดเวลา แต่อย่างไร
ก็ตาม ผู้ส่งออกจะต้องจัดให้ไคมาซึ่งเงินตราต่างประเทศภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วัน
ส่งของออก สำหรับการส่งออกข้าวและผลิตภัณฑ์จากข้าวแทบทุกประเภทรวมทั้งน้ำตาล
จะต้องเสียค่าที่ เบี้ยมิในการส่งออกด้วย

ในการรับซื้อเงินตราต่างประเทศจากการส่งออกนอกราชอาณาจักร
ธนาคาร รับอนุญาตและบริษัท รับอนุญาตมีหน้าที่ให้ผู้ส่งออกยื่นใบสุทธิแบบ ด.ป. ๒๑
(คำขอใบสุทธิของผู้ส่งออก) พร้อมด้วยบัญชีราคาสินค้าและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น
สัญญาซื้อขาย หลักฐานการ โต้ตอบในการซื้อขาย หรือฝากขาย สำเนาเครดิตที่เบิกมา
ใบอนุญาตตามกฎหมายใด ๆ ใบรับรองมาตรฐานสินค้า เป็นต้น โดยใบสุทธิแบบ
ด.ป. ๒๑ นี้ให้ธนาคาร รับอนุญาตและบริษัท รับอนุญาตจัดทำขึ้นเป็น ๕ ฉบับคือ
ต้นฉบับสีขาว ส่งให้ผู้ยื่นคำขอเพื่อยื่นต่อศุลกากร พร้อมกับใบขนสินค้า
คู่มือสีเหลืองและสีฟ้า (ฉบับสถิติ) ส่งส่วนการควบคุมปริวรรต
คู่มือสีชมพูและสีเขียว ธนาคาร รับอนุญาตและบริษัท รับอนุญาต เก็บ
ไว้เพื่อแสดงการรับซื้อเงินตราต่างประเทศค่าของส่งออก แล้วส่งให้ส่วนการควบคุม
ปริวรรต พร้อมแบบ ด.ป. ๑๑๗

สำเนาสีขาว ธนาคาร รับอนุญาตหรือบริษัท รับอนุญาต เก็บไว้

ธนาคาร รับอนุญาตและบริษัท รับอนุญาตจะ อนุญาตใบสุทธิแบบ ด.ป. ๒๑
ที่มีอายุไม่เกิน ๓๐ วัน เพื่อใช้ยื่นขอส่งของออกต่อศุลกากรได้ แต่ถ้าในกรณีแบบ
ด.ป. ๒๑ มีอายุเกิน ๓๐ วัน ให้จัดส่งให้เจ้าพนักงานพิจารณา สำหรับกำหนดอายุ
ของแบบ ด.ป. ๒๑ ที่ใช้เพื่อรายงานการรับซื้อเงินตราต่างประเทศค่าของส่งออก
ซึ่งต้องจัดให้ไคเงินตราต่างประเทศ เข้ามาภายในกำหนดและต้องขายให้แก่ตัวแทน
รับอนุญาตภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ไคมา ให้มีกำหนดอายุดังนี้

ก. ๑๕ วันนับแต่วันส่งของออก ในกรณีชำระค่าของส่งออกโดยการ เปิด
เครดิต

ข. ๒๑ วันนับแต่วันส่งของออกในกรณีเรียกเก็บเงินค่าของส่งออกโดย
ตัวแลกเงินชนิดที่ใช้เงินเมื่อเห็น

ค. ๑๕ วันนับแต่วันที่ตัวครบกำหนด แต่ไม่เกิน ๑๕๐ วันนับแต่วันส่งออก
ในกรณีเรียกเก็บเงินค่าของส่งออกโดยตัวแลกเงินชนิดระบุเวลาใช้เงิน

ง. ๑๕ วันนับแต่วันส่งของออกในกรณีที่ได้รับชำระค่าของโดยวิธีอื่น
เว้นแต่สินค้าฟากขาย มีกำหนดต้องนำเงินเข้ามาภายใน ๑๕๐ วัน

ในกรณีที่ผู้ส่งของออกไม่สามารถจัดให้ใ้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศภายใน
ใน ๑๕๐ วัน และขายให้แก่ตัวแทนรับอนุญาตภายใน ๙ วันนับแต่วันที่ใ้มา ธนาคาร
รับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตจะคง เรียกให้ผู้ส่งออกนั้นยื่นคำร้อง เป็นหนังสือเพื่อ
ขอเลื่อนกำหนดเวลา โดยใ้แจ้ง เหตุผลและกำหนดเวลาที่ขอ เลื่อนพร้อมด้วยหลักฐาน
ในการที่ไม่อาจจัดใ้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศภายในกำหนดเวลา เมื่อธนาคาร
รับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตได้ตรวจสอบเป็นที่พอใจแล้ว ให้ส่งใบสุทธิแบบ ล.ป.
๒๑ และหลักฐานต่าง ๆ ให้เจ้าพนักงานพิจารณา

ในกรณีที่ธนาคาร รับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตได้รับซื้อเงินตราต่าง
ประเทศตามใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ หลายครั้ง ให้ธนาคาร รับอนุญาตหรือบริษัท
รับอนุญาตแสดงรายละเอียดจำนวนเงินที่รับซื้อ อัตราดอกเบี้ย วัน เดือน ปี ที่รับ
ซื้อ ในคู่มือใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ ทุกครั้งและใ้ส่งหลักฐานพร้อมแบบ ล.ป. ๑๑๗
ไปใ้ส่วนการควบคุมปริวรรตโดยใ้แสดงรายละเอียดในใบแนบ ๑ ด้วย สำหรับ
การรับซื้อเงินตราต่างประเทศค่าของส่งออกครั้งสุดท้าย ให้ธนาคาร รับอนุญาตและ
บริษัทรับอนุญาตส่งคู่มือแบบ ล.ป. ๒๑ ไปยังส่วนการควบคุมปริวรรตพร้อมแบบ
ล.ป. ๑๑๗ ด้วย

สินค้าส่งออกในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้ส่งออกใ้รับการยกเว้นไม่ต้องยื่นใบสุทธิ
แบบ ล.ป. ๒๑ แต่ต้องแสดงรายละเอียดของส่งออก เช่น ราคาของ วิธีการชำระเงิน

เงินตราต่างประเทศที่จะใช้ชำระค่าของนั้นในแบบ ล.ป. ๒๑ ซีไอทีในขณะที่ยื่นใบ
ขอสินค้าต่อศุลกากร

(๑) ตัวอย่างสินค้า

(๒) ของใช้ส่วนตัวของผู้เดินทางไปต่างประเทศ

(๓) เพชร พลอย เครื่องรูปพรรณทองคำ หรือเครื่องรูปพรรณทองคำขาว
ที่ผู้เดินทางผ่าน หรือผู้ที่เข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวระยะเวลาที่กำหนดในตั๋วเดินทาง
ไปกลับ หรือตั๋วเดินทางผ่านนำคิคว้อออกไป

(๔) ของนอกจากที่ได้รับยกเว้นในข้อ (๓) ที่ผู้เดินทางผ่าน หรือผู้ที่
เข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวระยะเวลาที่กำหนดให้ในตั๋วเดินทางไปกลับ หรือตั๋วเดินทาง
ผ่าน นำคิคว้อออกไปครั้งละมูลค่าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๕) ทีวี หรือของที่ส่งออกแต่ละครั้งมีมูลค่าไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

(๖) ภาพยนตร์หรือสิ่งอื่นใดสำหรับใช้บรรจุของหุขุณิกที่ว่างเปล่าส่งออกไป
เพื่อบรรจุของนำกลับเข้ามา หรือที่ใช้บรรจุของเข้ามาแล้วส่งกลับคืนออกไป
หรือที่ใช้บรรจุของส่งออกแล้วนำกลับเข้ามาภายหลัง

(๗) ฟิล์มที่ถ่ายบันทึกภาพแล้ว ส่งออกไปเพื่อทำการล้างแล้วจะนำกลับ
เข้ามาภายหลัง หรือฟิล์มภาพยนตร์ หรือภาพโฆษณาที่นำเข้ามาฉายชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง
แล้วส่งคืนออกไป

(๘) ชิ้นส่วนอะไหล่และอุปกรณ์ เครื่องบินที่ไม่มีการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ
ส่งออกไปชำระซึ่งสำนักงานสาขาหรือบริษัทการบินต่างประเทศส่งออกไปยังสำนัก
งานใหญ่

(๙) น้ำมันที่เติมเครื่องบินไปต่างประเทศ

(๑๐) ของนอกจากข้อ (๑) - (๙) ซึ่งส่งออกทางใด ๆ เว้นแต่ทาง
ไปรษณีย์ หรือเครื่องบินแต่ละครั้งมูลค่าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) ของส่งออกโดยผู้ส่งออกได้รับเอกสิทธิ์ผูก หรือของที่สำนักงาน
ชำนาญพิเศษแห่งสหประชาชาติส่งออก

(๑๒) การส่งออกเครื่องเจาะ และอุปกรณ์การ เจาะสำรวจปิโตรเลียม
ในทะเลของผู้ได้รับสัมปทานให้สำรวจน้ำมันในประเทศ

(๑๓) การส่งอุปกรณ์เครื่องเรดาร์ออกไปซ่อมแซม และนำกลับเข้ามา
ของบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด

สินค้าส่งออกตามกรณีดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้ส่งออกได้รับการยกเว้นไม่ต้อง
จัดให้ใบกำกับเงินตราต่างประเทศ ยกเว้นในกรณีดังนี้ คือ

(๑) น้ำมันเติมเครื่องบินไปต่างประเทศ

(๒) สินค้าส่งออก โดยผู้ส่งออกจัดให้ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัท
รับอนุญาตออกหนังสือค่าประกันการจัดให้ใบกำกับเงินตราต่างประเทศค่าสินค้า
ที่ส่งออกนั้น

สำหรับกรณีการส่งออกที่ผู้ส่งออกได้รับการยกเว้นไม่ต้องยื่นใบสุทธิ
แบบ ล.ป. ๖๑ และแบบ ล.ป. ๖๑ สีโกลก ทั้งไม่ต้องจัดให้ใบกำกับเงินตราต่าง
ประเทศด้วย มีดังนี้ คือ

(๑) ของที่ส่งออกทางไปรษณีย์หรือเครื่องบิน แต่ครั้งนั้นมีมูลค่าไม่เกิน

๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) ฟิล์มภาพยนตร์ขาวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งส่งออกทางเครื่องบิน

(๓) แถบบันทึกภาพ และเสียงที่ไต่บันทึกแล้ว ซึ่งส่งออกทางเครื่องบิน

(๔) ของที่จำหน่ายในร้านค้าปลอดอากร ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ
ที่อยู่เดินทางไปต่างประเทศ ผู้เดินทางผ่าน หรือผู้ที่เข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวระยะ
เวลาที่กำหนดในตั๋วเดินทางไปกลับ หรือตั๋วเดินทางผ่านนำตั๋วออกไป

ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตใบสุทธิแบบ ล.ป. ๖๑
ได้เมื่อได้ตรวจเป็นที่พอใจแล้วว่ารายการในแบบ ล.ป. ๖๑ และหลักฐานที่ยื่น
ประกอบแท้จริงและถูกต้อง เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าพนักงานมีคำสั่งให้ส่งให้เจ้าพนักงาน
พิจารณา สำหรับเงื่อนไขที่ธนาคารรับอนุญาตและบุคคลรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป.
๖๑ ได้ในกรณีต่าง ๆ มีดังนี้ คือ

(๑) การส่งสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศกลับออกไปขายนอกประเทศ
ธนาคาร อนุญาตให้นำเข้ามาจากต่างประเทศกลับออกไปขายนอกประเทศ
ธนาคาร อนุญาตให้นำเข้ามาจากต่างประเทศกลับออกไปขายนอกประเทศ

- ก. ให้ผู้ส่งออกยื่นบัญชีราคาสินค้าและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- ข. ระบุว่า "Re - export" ไว้ตอนบนของแบบ ล.ป.
- ค. ให้ผู้ส่งออกแสดงรายละเอียดในแบบ ล.ป. ๖๑ ว่าสินค้าส่งออก

นั้น ให้นำเข้ามาตามใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ เลขที่ใด ผ่านธนาคารรับอนุญาตหรือ
บริษัทอนุญาตเมื่อใด และได้ชื่อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าของนำเข้าตามแบบ
ล.ป. ๒๒ หรือแบบ ล.ป. ๒๓ เลขที่ใด ผ่านธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต
ใด เมื่อใด

- ง. เงินตราต่างประเทศที่ผู้ส่งออกนำพาขาย ต้องมีมูลค่าไม่น้อย
กว่าเงินที่ได้รับชำระเป็นค่าของส่งออก

(๒) การส่งสินค้าที่บุกออก แบ่งออกเป็น ๒ กรณี คือ

ก. กรณีที่ผู้ส่งออกจัดให้ธนาคารรับอนุญาต ออกหนังสือค่าประกัน
การจัดให้เข้ามาซึ่งเงินตราต่างประเทศค่าสินแร่ ที่บุกที่ส่งออกตามแบบที่กำหนดตามใบ
แบบที่ ๔ เพื่อส่งเข้ามาผูกพันกันจนตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ออก
ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมแร่ ที่บุก พุทธศักราช ๒๔๘๗ ได้รับการยกเว้นไม่
ต้องยื่นใบสุทธิแบบ ล.ป. ๖๑ และผู้ส่งออกไม่ต้องขายเงินตราต่างประเทศเฉพาะ
ในส่วนที่คงส่งเข้ามาผูกพันกันจนให้แก่ตัวแทนรับอนุญาต

ข. กรณีที่ผู้ส่งออกไม่ได้จัดให้ธนาคารรับอนุญาตออกหนังสือค่าประกัน
ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องเรียกให้ผู้ส่งสินแร่ ที่บุกออกยื่นใบสุทธิแบบ
ล.ป. ๖๑ โดยให้แสดงรายละเอียดในแบบ ล.ป. ๖๑ ว่า มีเนื้อที่บุกย่อยละเอียดใด
และให้ระบุเลขที่ใบอนุญาตขนแร่ ออกนอกราชอาณาจักร ด้วย

(๓) การส่งยางออก ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องให้
ผู้ยื่นขอใบสุทธิแบบ ล.ป. ๖๑ แสดงชนิดของยางไว้ในแบบ ล.ป. ๖๑ และยื่นแบบ
ล.ป. ๖๑ สีโศก เพื่อนำไปแสดงตอกองการยาง กรมการกลีกรม

(๔) การส่งข้าวโพดออก ธนาคารรับอนุญาตและบุคคลรับอนุญาตต้องให้ผู้ส่งออกแสดงรายละเอียดปริมาณ และราคาของยางในแบบ ล.ป. ๒๑ ซึ่งจะต้องเป็นไปตามราคาที่ปรากฏในใบอนุญาตของกระทรวงพาณิชย์

(๕) การส่งข้าวออก ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตได้ในกรณีดังนี้ คือ

- ก. ผู้ส่งออกไต่ยื่นใบอนุญาตส่งข้าวออกนอกราชอาณาจักร ของกระทรวงพาณิชย์ ประกอบการยื่นแบบ ล.ป. ๒๑
- ข. ผู้ซื้อในต่างประเทศได้เปิดเครดิตเทกติดอนไม่ได้อ หรือส่งเงินตราต่างประเทศมาชำระค่าข้าวก่อนที่จะส่งข้าวออก
- ค. ธนาคารรับอนุญาตได้ออกหนังสือค้ำประกันการจักให้เข้ามาซึ่งเงินตราต่างประเทศค่าข้าวที่ส่งออก ตามแบบที่กำหนดตามใบแนบที่ ๒

(๖) การส่งสินค้าออกไปฝากขาย ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตได้ในกรณีดังนี้

- ก. ผู้ส่งออกได้ระบุระยะเวลาที่จะได้รับชำระค่าของส่งออกไว้ในแบบ ล.ป. ๒๑ ไม่เกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันส่งของออก
- ข. ให้ระบุคำว่า "ฝากขาย" ไว้ตอนบนของแบบ ล.ป. ๒๑

(๗) การส่งของออกไปพร้อมแซมหรือแลกเปลี่ยนของอย่างเดียวกัน โดยไม่มีการชำระเงิน ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตได้โดยมีเงื่อนไข คือ

ก. ผู้ส่งออกจะต้องนำของนี้กลับเข้ามาในประเทศไทยในเวลาไม่เกิน ๑ ปีนับจากวันส่งออก

ข. ผู้ส่งออกพำคำรับรองให้ไว้ต่อเจ้าพนักงานในการที่จะนำของที่ส่งออกกลับเข้ามาภายหลัง ตามใบแนบเลขที่ ๒

ค. ให้ผู้ส่งออกระบุเลขที่แบบ ล.ป. ๒๒ หรือแบบ ล.ป. ๒๓ ที่เกี่ยวข้องกับไว้ในแบบ ล.ป. ๒๑ และระบุคำว่า "No Payment" ไว้ตอนบนของแบบ ล.ป. ๒๑ ด้วย

(๔) การส่งของออกในกรณีอื่นที่ปีลักษณะไม่อาจจัดหรือการจัดให้ไคมาซึ่งเงินตราต่างประเทศค่าของส่งออกนั้น เช่น ของที่บริจาคเพื่อการกุศล หรือส่งไปให้ข้าราชการสถานทูต เป็นต้น ในกรณีนี้เมื่อนาคารับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๖๑ ได้เมื่อตรวจเป็นที่พอใจแล้ววารายการในแบบ ล.ป. ๖๑ และหลักฐานที่ยื่นประกอบแท้จริงและถูกต้อง โดยผู้ส่งออกต้องระบุคำว่า "No Payment" ไว้ตอนบนของแบบ ล.ป. ๖๑ ด้วย

ในกรณีที่ผู้ส่งของออกได้รับเงินตราต่างประเทศค่าของส่งออกก่อนที่จะส่งของออก ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตต้องเรียกให้ผู้ส่งออกยื่นแบบ ล.ป. ๙๑ เพื่อเสนอขายเงินตราต่างประเทศนั้น โดยให้แสดงรายละเอียดในแบบ ล.ป. ๙๑ ว่า เงินตราต่างประเทศนั้นชำระเพื่อของใด และจะส่งของนั้นออกเมื่อใด

สำหรับในกรณีที่เจ้าพนักงานมีคำสั่งให้ผู้ส่งออกวางหลักประกันไว้กับธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต เพื่อเป็นประกันการจัดให้ไคมาซึ่งเงินตราต่างประเทศค่าของส่งออก และขायให้แก่นาคารับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตจะคืนหลักประกันให้แก่ผู้ส่งออกได้เมื่อผู้ส่งออกจัดให้ไคมาซึ่งเงินตราต่างประเทศค่าของส่งออกและขायให้แก่นาคารับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตแล้ว และเจ้าพนักงานพอใจว่าเงินตราต่างประเทศนั้นเป็นค่าของส่งออกที่ควรได้รับโดยแท้จริง

๒.๒ การรับซื้อเงินตราต่างประเทศนอกจากค่าของที่ส่งออก

รายรับเงินตราต่างประเทศทุกประเภทนอกจากค่าของที่ส่งออก ผู้รับจะต้องขायให้แก่ตัวแทนรับอนุญาต ในกรณีนี้ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องเรียกให้ผู้เสนอขายยื่นแบบ ล.ป. ๙๑ (คำเสนอขายเงินตราต่างประเทศที่ไคมา) โดยให้จัดทำเป็น ๓ ฉบับ คือ

๑. คนฉบับสี่ขา และฉบับสี่มุม ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตเก็บไว้ เพื่อแสดงการรับซื้อเงินตราต่างประเทศ แล้วส่งส่วนการควบคุมปริวรรต พร้อมกับรายงานแบบ ล.ป. ๑๑๗

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต เก็บไว้
 ในกรณีที่ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตรับซื้อธนบัตร
 ต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ เทรียอุกษาต่างประเทศ หรือเช็ค
 เดินทางที่ส่งจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศจากผู้เสนอขายคนหนึ่ง เป็นมูลค่าไม่เกิน
 ๑๘๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตไม่ต้องเรียก
 ให้ผู้เสนอขายยื่นแบบ ล.ป. ๘๑ แต่ให้รายงานยอดรวมของเงินตราต่างประเทศ
 ในวันหนึ่ง ๆ ในแบบ ล.ป. ๘๑ ฉบับเดียว โดยแสดงรายละเอียด ชื่อ ที่อยู่ของ
 ผู้เสนอขาย สกุลและจำนวนเงินตราต่างประเทศในแบบ ล.ป. ๘๑

๓. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับบัญชีเงินฝาก แบ่งออกเป็น ๒ กรณี คือ

๓.๑ บัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศ

๓.๒ บัญชีเงินฝากเป็นบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ

๓.๑ บัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศ

บัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท
 คือ บัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศอยู่ในต่างประเทศ และบัญชีเงินฝากเป็น
 เงินตราต่างประเทศอยู่ในประเทศไทย

บัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศ อยู่ในต่างประเทศ ซึ่ง
 มีเงินที่ไถ่มาและต้องขายให้กับธนาคารแห่งประเทศไทย หรือตัวแทนรับอนุญาต
 ในกรณีที่ผู้ฝากต้องการนำปัจจัยชำระ เงินต่างประเทศที่ตนแลกเปลี่ยนมา โดยการ
 ส่งจ่ายเช็คจากบัญชีเงินฝากในต่างประเทศของตน หรือต้องการนำเช็คเงินตรา
 ต่างประเทศที่ตนเป็นผู้ออก นำออกนอกประเทศกับตน หรือในกรณีที่ส่งจ่ายเงินจาก
 บัญชีเงินฝากในธนาคารต่างประเทศ ออกนอกประเทศทางไปรษณีย์ จะต้องยื่นขอ
 อนุญาตต่อตัวแทนรับอนุญาตในแบบ ล.ป. ๕๑ ซึ่งตัวแทนรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ
 ล.ป. ๕๑ เมื่อตรวจเป็นที่พอใจในรายการต่าง ๆ แล้ว แบบ ล.ป. นี้ ตัวแทน
 รับอนุญาตจะต้องจัดทำขึ้นเป็น ๕ ฉบับ คือ

กณับดีชีขาว ส่งให้ผู้นำขอเพื่อยื่นต่อศาลทหาร

กณับดีเหลือง ส่งส่วนการควบคุมปริวรรต

กณับดีชมพู ตัวแทนรับอนุญาตเก็บไว้ เพื่อส่งส่วนการควบคุมปริวรรต

พร้อมรายงานแบบ ล.ป. ๑๑๗

กณับดีน้ำเงิน

สำเนาดีชีขาว ตัวแทนรับอนุญาตเก็บไว้

สำหรับบัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศอยู่ในประเทศไทย ยังแบ่งออกได้อีก ๒ ประเภท คือ บัญชีเงินฝากของผู้อยู่ในประเทศไทย และบัญชีเงินฝากของผู้อยู่ที่อยู่นอกประเทศ

ธนาคารรับอนุญาตจะเปิดบัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศ สำหรับบุคคลดังต่อไปนี้ได้โดยไมคองขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน คือ

- (๑) ผู้เดินทางผ่าน เฉพาะเงินที่ส่งตามเข้ามา
- (๒) สถานทูตต่างประเทศ สำนักงานชำนาญพิเศษแห่งองค์การสหประชาชาติ และองค์การ สนธิสัญญาฯ รวมมือป้องกันแห่ง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- (๓) พนักงานสถานทูต พนักงานองค์การสหประชาชาติ องค์การชำนาญพิเศษ และองค์การหรือสถาบันที่ได้รับการยกเว้นโดยสนธิสัญญาไม่ต้องขายเงินตราต่างประเทศ

(๔) ชาวต่างประเทศที่เข้ามาปฏิบัติงานชั่วคราวในประเทศไทย และโอนเงินที่ตนมีอยู่ในต่างประเทศเข้ามาฝาก

(๕) ชาวต่างประเทศที่โอนเงินที่ตนฝากไว้กับ Military Finance Facilities ในประเทศไทย

สำหรับบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ ธนาคารรับอนุญาตจะเปิดบัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศให้บุคคลดังกล่าว โดยไมคองขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานได้ภายใต้เงื่อนไขดังนี้ คือ

(๑) ธนาคาร รับผิดชอบภายใต้ตรวจสอบจนเป็นที่พอใจแล้วว่าผู้ขอฝากเป็นบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศจริง

(๒) เงินที่ฝากนั้นเป็นเงินตราต่างประเทศ มีใช้เงินตราไทย

(๓) วัตถุประสงค์ในการฝาก คือ เพื่อหากอกเบี้ย หรือเพื่อธุรกิจอันสุจริต

เมื่อผู้มีบัญชีเงินฝากเป็นเงินตราต่างประเทศ สั่งจ่ายเงินฝากจากบัญชีของตนวัตถุประสงค์ใด ธนาคาร รับผิดชอบจะต้องเรียกให้บุคคลนั้นยื่นแบบ ล.ป. ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์นั้น ๆ เช่น ในกรณีชำระค่าสินค้าเข้า ให้ยื่นแบบ ล.ป. ๒๒ และแบบ ล.ป. ๒๑ หรือแบบ ล.ป. ๒๓ และแบบ ล.ป. ๒๑ แล้วแต่กรณี ถ้าเป็นการชำระค่าบริการส่งออก ให้ยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ หรือในกรณีต้องการนำเงินตราต่างประเทศคืนออกไป ให้ยื่นแบบ ล.ป. ๕๑ เป็นต้น และเมื่อธนาคาร รับผิดชอบภายใต้ตรวจสอบรายการในแบบ ล.ป. และหลักฐานที่ยื่นประกอบว่าแท้จริงและถูกต้องแล้ว ธนาคาร รับผิดชอบจะอนุญาตแบบ ล.ป. นั้น ๆ ในแนวเจ้าพนักงานได้

๓.๒ บัญชีเงินฝากเป็นบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ

บัญชีเงินฝากของผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภท "ฟิง โอน โด" และประเภท "ห้ามถอน" การโอนเงินเข้าหรือออกจากบัญชีเงินฝากของผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศจะต้องได้รับอนุญาตจากธนาคาร รับผิดชอบก่อน สำหรับในกรณีที่สถานทูตต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ประสงค์ที่จะจ่ายเงินบาทเข้าหรือรับเงินบาทจากบัญชีเงินฝากของผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตจากธนาคาร รับผิดชอบ บัญชีฟิง โอน โดอาจจะเครดิตได้โดยอิสระด้วยเงินที่ได้จากการขายเงินตราต่างประเทศให้แก่นาคาร รับผิดชอบ หรือด้วยเงินที่โอนมาจากบัญชีฟิง โอน โด บัญชีอื่น หรือด้วยเงินทุนที่จะส่งไปต่างประเทศในรูปของเงินตราต่างประเทศ ยอดคงเหลือของบัญชีฟิง โอน โดสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นเงินตราต่างประเทศในเวลาใด

ก็ได้ และอาจจะเก็บภาษีโดยอิสระ เพื่อซื้อเงินตราต่างประเทศโอนไปยังต่างประเทศ หรือ เพื่อโอนไปยังบัญชีฟิง โอนไค์บัญชีอื่น หรือเพื่อจ่ายเป็นค่าสินค้าส่งออก หรือ เพื่อการจ่ายเงินใด ๆ ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ เงินที่จะต้องรับเข้าในบัญชี ประเภทห้ามถอนจะรวมถึงเงินที่ใคร่รับจากค่าขนส่งหนังสือ เงินค่าเช่าทางรับ ในประเทศไทย การระวางสำหรับสินค้าที่ส่งผ่านประเทศไทย เงินจากการขายทรัพย์สิน ของคนไทยที่อพยพออกนอกประเทศ และเงินที่ไม่สามารถรับเข้าในบัญชีฟิง โอนไค์ การ โอนเงินมาจากบัญชีประเภทห้ามถอนเพื่อนำไปซื้อเงินตราต่างประเทศ ยกเว้น เพื่อนำไปชำระค่าใช้จ่ายบางประเภท จะต้องขออนุญาตจากรักษาการแห่งประเทศไทย ก่อน ซึ่งรักษาการแห่งประเทศไทยจะอนุญาตก็เฉพาะในกรณีที่ไม่ว่าเกี่ยวข้องกับการ โอน เงินทุนของคนไทยออกนอกประเทศ

คำว่า "เงินบาท" ในที่นี้ให้หมายความรวมถึงการจ่ายเงินบาทโดยวิธี ออกตัวเงิน และการรับเงินบาทโดยวิธีรับตัวเงินค้ำย และคำว่า "บุคคลผู้มีถิ่น ที่อยู่นอกประเทศ" ให้หมายความรวมถึงสำนักงานสาขาและตัวแทนซึ่งอยู่นอกประเทศ ของบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศค้ำย และไม่หมายความรวมถึงสำนักงานสาขาและตัว แทนซึ่งอยู่ในประเทศของบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ

บัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

- (๑) บัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ ประเภท "ฟิงโอนไค์"
- (๒) บัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ ประเภท "ห้ามถอน"

การจ่ายเงินบาทเข้าหรือรับเงินบาทจากบัญชีของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ รักษาการรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องปฏิบัติในกรณีต่าง ๆ ดังนี้ คือ

(๑) กรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ ประสงค์จะจ่ายเงินบาทเข้าบัญชีของ ผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ รักษาการรับอนุญาตต้องให้ผู้ชื่อยื่นแบบ ล.ป. ๔๑ (คำขอส่ง เงินบาทเข้าบัญชีผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ) โดยให้แสดงวัตถุประสงค์ของการจ่ายเงิน บาท ในแบบ ล.ป. ๔๑ ให้ชัดเจน และให้รักษาการรับอนุญาตจัดทำแบบ ล.ป. ๔๑ ขึ้น เป็น ๔ ฉบับ คือ

คนขับสี่ขา และคนขับสี่ขามพู่ ส่งใหญ่ยื่นคำขอนำไปแสดงต่อธนาคาร
ที่จะรับเงินบาทเข้าบัญชีผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ แล้วให้ธนาคารที่รับเงินบาทนั้น
ส่งให้ส่วนการควบคุมปริวรรต

คนขับสี่ล้อ ส่งส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสี่ขา ตัวแทนรับอนุญาตเก็บไว้

ธนาคารรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๕๑ เพื่อจ่ายเงินบาทเข้าบัญชี
ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ ในนามเจ้าพนักงานได้เมื่อได้ตรวจสอบเป็นที่พอใจแล้วว่า
รายการในแบบ ล.ป. ๕๑ และหลักฐานต่าง ๆ ที่ยื่นประกอบแท้จริงและถูกต้อง
และมีใจเป็นการเบิกเงินเกินบัญชี

(๒) กรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ ประสงค์จะรับเงินบาทจากบัญชีผู้มีถิ่น
ที่อยู่ต่างประเทศ ธนาคารรับอนุญาตต้องให้ผู้ยื่นแบบ ล.ป. ๕๒ (คำขอรับเงิน
บาทจากบัญชีผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ) โดยให้แสดงวัตถุประสงค์ของการรับเงินบาท
ในแบบ ล.ป. ๕๒ ให้ชัดเจน และให้ธนาคารรับอนุญาตจัดทำแบบ ล.ป. ๕๒ ขึ้น
เป็น ๔ ฉบับเช่นเดียวกับแบบ ล.ป. ๕๑

ธนาคารรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๕๒ เพื่อรับเงินบาทจากบัญชี
ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ ในนามเจ้าพนักงานได้ โดยมีข้อกำหนดดังนี้

ก. กรณีที่บัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ เป็นบัญชีประเภท
"ฟิง โอนได้" ธนาคารรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๕๒ ได้ เมื่อได้ตรวจสอบ
เป็นที่พอใจแล้วรายการในแบบ ล.ป. ๕๒ และหลักฐานต่าง ๆ ที่ยื่นประกอบแท้จริง
และถูกต้อง

ข. กรณีที่บัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ เป็นบัญชีประเภท
"ห้ามถอน" ธนาคารรับอนุญาตจะส่งคำขอแบบ ล.ป. ๕๒ ไปให้เจ้าพนักงาน
พิจารณา ยกเว้นในกรณีต่อไปที่ธนาคารรับอนุญาตจะอนุญาตแบบ ล.ป. ๕๒ ใน
นามเจ้าพนักงานได้เมื่อพอใจรายการในแบบ ล.ป. และหลักฐานต่าง ๆ ที่ยื่นประกอบ
คือ

๑) ค่าภาษีที่ผู้ถือบัญชีผู้มีเงินที่อยู่นอกประเทศจะต้องเสียตามประมวล

รัษฎากร

๒) ค่าใช้จ่ายที่ผู้ถือบัญชีผู้มีเงินที่อยู่นอกประเทศจ่ายเป็นค่า

ก) บริการที่ธนาคาร รับอนุญาตจะไ้รับจากการ ปฏิบัติธุรกิจให้

ข) คอกเบี้ยตามตัว เงิน

ค) ค่าไปรษณีย์ ค่าโทร เลข

ง) เงินประกันชีวิตที่ครบกำหนดไ้ถอนคืน

จ) ค่าเช่าตุรกีไฟ ระหว่างการรถไฟแห่งประเทศไทย และ

การรถไฟแห่งประเทศไทยกับชูซา

ฉ) คอกเบี้ยเงินเบิกเกินบัญชีที่ไ้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานแล้ว

(๓) กรณีผู้มีเงินที่อยู่นอกประเทศประสงค์จะจ่ายเงินบาทจากบัญชีของตน

เข้าบัญชีผู้มีเงินที่อยู่นอกประเทศ ธนาคารรับอนุญาตที่จะจ่ายเงินบาทจากบัญชีผู้มีเงิน

ที่อยู่นอกประเทศที่มีอยู่กับตนจะต้องเป็นผู้นับแบบ ล.ป. ๔๑

(๔) กรณีที่คนไทยซึ่งไปอยู่ในต่างประเทศเป็นการชั่วคราว สถานทูต

ต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ประสงค์ที่จะจ่าย

เงินบาทเข้าหรือรับเงินบาทจากบัญชีผู้มีเงินที่อยู่นอกประเทศ ธนาคารรับอนุญาตไม่

ต้องเรียกให้บุคคลดังกล่าวนี้ยื่นแบบ ล.ป. ๔๑ และแบบ ล.ป. ๔๒

๔. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับผู้เดินทางผ่าน

"ผู้เดินทางผ่าน" หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากประเทศหนึ่ง ผ่าน

ประเทศไทย เพื่อไปยังอีกประเทศหนึ่ง และรวมถึงบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ

คนเข้าเมืองอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในประเทศไทย เป็นการชั่วคราวไม่เกิน ๓ เดือน

ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ เกี่ยวกับผู้

เดินทางผ่าน ดังนี้

(๑) การรับเงินตราต่างประเทศที่ส่งเข้ามาผ่านธนาคารรับอนุญาต

หรือบริษัทรับอนุญาต เพื่อจ่ายให้แก่ผู้เดินทางผ่าน ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัท

รับอนุญาตจะต้องรายงานประจำวันต่อส่วนการควบคุมปริวรรตในแบบ ล.ป. ๑๑๔ เพื่อแสดงการรับเงินตราต่างประเทศในนามของบุคคลอื่น และในกรณีที่ยู่เดินทางผ่าน ประเทศจะขายเงินตราต่างประเทศที่ส่งกายเข้ามา ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตจะต้องให้ผู้เดินทางผ่านยื่นแบบ ล.ป. ๙๑ โดยให้แสดงไว้ที่ตอนบนของแบบ ล.ป. ๙๑ ว่า "ผู้เดินทางผ่าน" และธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตรายงานการรับซื้อเงินตราต่างประเทศต่อส่วนการควบคุมปริวรรตในแบบ ล.ป. ๑๑๓

(๒) การรับแลกเปลี่ยนปัจจัยชำระ เงินตราต่างประเทศของผู้เดินทางผ่านเป็นปัจจัยชำระ เงินตราต่างประเทศอีกชนิดหนึ่งหรืออีกสกุลหนึ่ง เพื่อส่งออก ไป หรือนำติดตัวไป ธนาคารรับอนุญาตและบุคคลรับอนุญาตจะอนุญาตได้และออกใบสุทธิแบบ ล.ป. ๕๑ ในนามเจ้าพนักงานใด สำหรับกรณีดังต่อไปนี้ คือ

- ก. เป็นเงินที่ส่งเข้ามาตามข้อ (๑)
- ข. เป็นปัจจัยชำระ เงินตราต่างประเทศที่ส่งจ่ายในนามผู้เดินทางนั้นเอง และผู้เดินทางผ่านได้นำติดตัว เข้ามาในราชอาณาจักร
- ค. ธนบัตร และเหรียญกษาปณ์ต่างประเทศ ที่ผู้เดินทางผ่านนำติดตัวเข้ามาในราชอาณาจักร และมีหลักฐานการนำเข้าที่เจ้าหน้าที่ศุลกากร ออกให้มาแสดง
- ง. เป็นปัจจัยชำระ เงินตราต่างประเทศที่ผู้เดินทางผ่านได้ซื้อ หรือแลกเปลี่ยนไว้จากธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต หรือธนบัตร หรือเหรียญกษาปณ์ต่างประเทศที่ผู้เดินทางผ่านซื้อไว้จากบุคคลรับอนุญาต โดยมีหลักฐานการซื้อ หรือแลกเปลี่ยนมาแสดง

สำหรับในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้เดินทางผ่านได้รับการยกเว้นให้กระทำได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน คือ

- (๑) นำเงินตราหรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือสิ่งจ่ายเป็นเงินตราออกนอกประเทศแต่ละประเภทเป็นมูลค่าไม่เกินเงินตรา หรือหลักทรัพย์อันมีค่า หรือสิ่งจ่าย

เป็นเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ หรือไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้
คือ ในกรณีบุคคลเดียวไม่เกิน ๕๐๐ บาท และในกรณีที่เป็นการครบวงไว้หนึ่งสื่อ
เดินทางมายังเดียว ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

(๒) นำปัจจัยชำระเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์อันมีค่า หรือพึงจ่าย
เป็นเงินตราต่างประเทศที่เป็นของตนเองออกนอกประเทศพร้อมกันคน สำหรับกรณี
ที่เป็นธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ หรือเหรียญกษาปณ์ต่างประเทศ
จะนำออกพร้อมกันคนคำนวณเป็นมูลค่าได้ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา
เว้นแต่ในขณะนำเข้าได้แจ้งจำนวนที่นำเข้าเกินกว่าจำนวนดังกล่าวไว้ เป็นลายลักษณ์
อักษรต่อเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าควบคุมศุลกากรแล้ว

๕. รายงานที่ธนาคาร รัฐบาลและบริษัทรับอนุญาตจะต้องยื่นต่อเจ้าพนักงาน

ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องยื่นรายงานตามแบบ ล.ป.
ที่กำหนดให้ต่อส่วนการควบคุมปริวรรต ๓ ประเภท คือ

๑. รายงานประจำวัน
๒. รายงานประจำสัปดาห์
๓. รายงานประจำเดือน

๑. รายงานประจำวัน ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้องยื่น
ต่อเจ้าพนักงานก่อนเวลาปิดทำการในวันทำงานถัดไป รายงานประจำวันดังกล่าว
มีดังนี้ คือ

ก. แบบ ล.ป. ๑๑๑ รายงานประจำวันแสดงการ เปิดเคเร คิตของ
ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต และอนุญาตคำขอแบบ ล.ป. ๒๒ และใบสุทธิ
แบบ ล.ป. ๒๑ หรือคำขอแบบ ล.ป. ๒๓ และใบสุทธิแบบ ล.ป. ๒๑ (เดี่ยว) โดย
ให้จัดทำเป็น ๒ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว ยื่นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต เก็บไว้

ข. แบบ ล.ป. ๑๑๓ รายงานประจำวันแสดงการรับแจ้งเครดิต
ที่เบิกมา ให้จัดทำเป็น ๓ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว และฉบับสีชมพู ขึ้นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต
สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต เก็บไว้

ค. แบบ ล.ป. ๑๑๔ รายงานประจำวันแสดงการรับเงินตราต่าง
ประเทศที่ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตรับ โอนมาจากธนาคารตัวแทนใน
ต่างประเทศเพื่อประโยชน์ของลูกค้า เพื่อจ่ายแก่สถานทูตต่างประเทศ สำนักงาน
ชำนาญพิเศษแห่งองค์การสหประชาชาติ หรือองค์การสนธิสัญญาร่วมมือป้องกันแห่ง
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือเพื่อจ่ายให้แก่ผู้เดินทางผ่าน โดยให้จัดทำเป็น
๓ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว และฉบับสีชมพู ขึ้นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต
สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต เก็บไว้

ง. แบบ ล.ป. ๑๑๕ รายงานประจำวันแสดงการซื้อขายเงินตรา
ต่างประเทศทันทีและล่วงหน้าและฐานะ โดยให้จัดทำเป็น ๓ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว ขึ้นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต

ฉบับสีเหลือง ขึ้นต่อส่วนการควบคุมปริวรรตหรือทุนรักษา

ระดั้อัตราแลกเปลี่ยน

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต เก็บไว้

ถ้ายื่นแบบ ล.ป. ๑๑๗ ต่อเจ้าพนักงานจะต้องยื่นเอกสารซึ่งเรียกว่า
"ใบแนบ" ประกอบด้วย โดยให้จัดทำเป็น ๓ ฉบับเท่ากับจำนวนแบบ ล.ป. ๑๑๗
ใบแนบนี้ ๔ แบบดังนี้ คือ

๑) ใบแนบ ๑ งบแสดงการซื้อเงินตราต่างประเทศค่าของส่งออกตาม
แบบ ล.ป. ๖๑ ซึ่งมีการรับซื้อเงินตราต่างประเทศหลายครั้ง

๒) ใบแนบ ๒ งบแสดงการขายเงินตราต่างประเทศค่าของที่นำเข้า
ตามแบบ ล.ป. ๖๒ ซึ่งมีการขายหลายครั้ง โดยให้ระบุเลขที่แบบ ล.ป. ๖๑
ที่เกี่ยวข้องไว้ในใบแนบ ๒ กวบ

๓) ใบแนบ ๓ งบแสดงการรับหรือจ่ายเงินตราต่างประเทศ หรือการรับซื้อธนบัตรต่างประเทศ ธนาकारบัตรต่างประเทศ เหรียญกษาปณ์ต่างประเทศ หรือเช็คเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ (ที่รับซื้อจากบุคคลรับอนุญาต) ของธนาคารรับอนุญาตและบุคคลรับอนุญาตซึ่งได้รับการผ่อนผันไม่ตองยื่นแบบ ล.ป. ๓๑ หรือ ล.ป. ๓๑ หรือธุรกิจอื่นใดของธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตซึ่งได้รับยกเว้นไม่ตองยื่นแบบ ล.ป.

๔) ใบแนบ ๔ งบแสดงยอดคงเหลือของทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเงินตราต่างประเทศที่ธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตมีอยู่กับธนาคารตัวแทนในต่างประเทศ เช่น เงินฝาก เงินลงทุน เงินกู้ หรือเงินเบิกเกินบัญชี เป็นต้น

๒. รายงานประจำสัปดาห์ ธนาคารรับอนุญาตและบุคคลรับอนุญาตจะตองยื่นก่อนเวลาปิดทำการในวันทำงานวันแรกของสัปดาห์ถัดไป รายงานประจำสัปดาห์มีดังนี้ คือ

ก. แบบ ล.ป. ๑๕๑ รายงานประจำสัปดาห์แสดงการยกเลิก และแก้ไขเครดิตที่เปิดไป โดยให้จัดทำเป็น ๒ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว ยื่นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต เก็บไว้

ข. แบบ ล.ป. ๑๕๒ รายงานประจำสัปดาห์แสดงการยกเลิก และแก้ไขเครดิตที่เป็คมา โดยให้จัดทำเป็น ๒ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว ยื่นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต เก็บไว้

ในการยื่นแบบ ล.ป. ๑๕๒ ให้ธนาคารรับอนุญาตและตัวแทนรับอนุญาตยื่นพร้อมทั้งสำเนาหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการในเครดิตที่เป็คมาเป็นคาของส่งออกตามแบบ ล.ป. ๒๑

ค. แบบ ล.ป. ๑๕๔ รายงานประจำสัปดาห์ แจ้งการไม่ขายเงินตราต่างประเทศภายในกำหนด โดยให้จัดทำเป็น ๒ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว ยื่นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตเก็บไว้

๓. รายงานประจำเดือน ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตจะต้อง
ยื่นภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป รายงานประจำเดือนมีดังนี้ คือ

ก. แบบ ล.ป. ๑๖๒ รายงานประจำเดือนแสดงการซื้อขายเงิน
ตราต่างประเทศล่วงหน้า และฐานะ โดยให้จัดทำเป็น ๓ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว และคู่มือฉบับสีเหลือง ยื่นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตเก็บไว้

ข. แบบ ล.ป. ๑๖๓ รายงานประจำเดือนแสดงบัญชีเงินบาทของ
ผู้ถือหุ้นที่อยู่นอกประเทศ โดยให้จัดทำเป็น ๓ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว และคู่มือฉบับสีเหลือง ยื่นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตเก็บไว้

ค. แบบ ล.ป. ๑๖๔ รายงานประจำเดือนแสดงบัญชีเงินฝากเป็น
เงินตราต่างประเทศ โดยให้ระบุอัตราดอกเบี้ยที่จ่ายไว้ด้วย กรณีที่ไม่มีการจ่าย
ดอกเบี้ยให้ระบุคำว่า "ไม่มี" รายงานนี้ให้จัดทำเป็น ๓ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว และคู่มือฉบับสีเหลือง ยื่นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสีขาว ธนาคารรับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตเก็บไว้

ศูนย์วิจัยทรัพย์สิน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
บุคคลรับอนุญาต

บุคคลรับอนุญาตมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ดังต่อไปนี้ คือ

- ๑. ต้องจัดให้มีสมุดบัญชีบันทึกรายการ เกี่ยวกับการซื้อหรือขาย ธนบัตร
ต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ เหรียญกษาปณ์ต่างประเทศ หรือเช็คเดิน
ทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศทุกชนิด ทุกสกุลเงิน

๒. ให้ออก "ใบรับซื้อเงินตราต่างประเทศ" ให้แก่ผู้ขายในกรณีที่ถูกคล
รับอนุญาตรับซื้อธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ เหรียญกษาปณ์ต่าง
ประเทศ หรือ เช็คเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ โดยมีสำเนา ๑ ฉบับ
เก็บไว้ที่สำนักงาน

๓. ให้ออก "ใบขายเงินตราต่างประเทศ" ให้แก่ผู้ซื้อในกรณีที่ถูกคล
รับอนุญาตขายธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ หรือ เหรียญกษาปณ์
ต่างประเทศ โดยมีสำเนา ๑ ฉบับเก็บไว้ที่สำนักงาน

๔. บุคคลรับอนุญาตจะขายธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ
และ เหรียญกษาปณ์ต่างประเทศแก่ผู้ซื้อโดยผู้ซื้อไม่ต้องมีใบอนุญาตใด ถ้าจำนวนเงิน
ที่ซื้อถือคำนวณ เป็นมูลค่าคนหนึ่งไม่เกิน ๑๕๐ ดอลลาร์สหรัฐหรืออเมริกา

๕. บุคคลรับอนุญาตจะต้องขาย เช็คเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่าง
ประเทศ ซึ่งบุคคลรับอนุญาตรับซื้อไว้ให้แก่ธนาคารรับอนุญาตภายใน ๗ วันนับแต่วันที่
รับซื้อไว้

๖. ในการขายธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ เหรียญ
กษาปณ์ต่างประเทศ หรือ เช็คเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศให้แก่ธนาคาร
รับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต บุคคลรับอนุญาตไม่ต้องยื่นคำขอแบบ ล.ป. ๗๑

๗. บุคคลรับอนุญาตจะต้องยื่นรายงานแบบ ล.ป. ๑๗๓ เพื่อแสดงการซื้อ
ขายเงินตราต่างประเทศและฐานะ ตลอดจนการควบคุมปริวรรต ๑๐ วันต่อครั้ง
สำหรับครั้งสุดท้ายของเดือนให้ถือวันสิ้นเดือนเป็นวันทำรายงาน โดยบุคคลรับอนุญาต
จะต้องยื่นแบบ ล.ป. ๑๗๓ ภายในกำหนด ๔ วันนับจากวันถัดจากวันที่ต้องทำรายงาน
แต่ละครั้ง รายงานแบบ ล.ป. ๑๗๓ นี้ให้บุคคลรับอนุญาตจัดทำเป็น ๒ ฉบับ คือ

ต้นฉบับสีขาว ยื่นต่อส่วนการควบคุมปริวรรต

สำเนาสีขาว บุคคลรับอนุญาตเก็บไว้

บุคคลทั่วไป

บุคคลใดได้รับเงินตราต่างประเทศมาด้วยประการใด ๆ ก็ตามจะต้องนำมาขายให้กับธนาคารแห่งประเทศไทย หรือตัวแทนรับอนุญาต ภายใน ๙ วัน นับแต่วันที่ไ้มา และในการซื้อเงินตราต่างประเทศไม่ว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ก็จะต้องขออนุญาตซื้อเงินตราต่างประเทศจากตัวแทนรับอนุญาต เช่นกัน โดยจะต้องยื่นขออนุญาตในแบบ ล.ป. ต่าง ๆ ตามแต่วัตถุประสงค์ของการซื้อเงินตราต่างประเทศนั้น ๆ การโอนเงินทุนออกนอกประเทศหรือการส่งเงินทุนออกไปนอกประเทศก็จะต้องได้รับอนุญาตจากตัวแทนรับอนุญาตก่อนจึงจะทำได้โดยจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ให้ตัวแทนรับอนุญาตทราบ ซึ่งโดยปกติแล้ว ตัวแทนรับอนุญาตจะอนุญาตการ โอนเงินทุนออกได้ในกรณีที่เป็นเงินทุนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศจริง หรืออนุญาตการนำเงินทุนเข้าในกรณีที่การลงทุนจากต่างประเทศนั้น เป็นไปตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการลงทุน

พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ได้ออกข้อบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินสำหรับบุคคลทั่วไปที่จะต้องปฏิบัติในกรณีต่าง ๆ ดังนี้ คือ

๑. การนำของเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้นำเข้าจะต้องซื้อเงินตราต่างประเทศส่งออกไปชำระล่วงหน้าตามวิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานกำหนด เว้นแต่ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือเจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้นำเข้าของเข้ามาในราชอาณาจักร ก่อนที่จะซื้อเงินตราต่างประเทศส่งออกไปชำระได้ และในทั้ง ๒ กรณี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือเจ้าพนักงานมีคำสั่งให้ผู้นำเข้าหาประกัน หรือหลักประกันมา หันนเป็นทีพอใจ เจ้าพนักงานว่าผู้นำเข้าจะซื้อเงินตราต่างประเทศจากบุคคลที่รัฐมนตรีกำหนดเพื่อชำระค่าของนั้น ทั้งที่จะนำของเข้ามาในราชอาณาจักรภายในเวลาที่เจ้าพนักงานกำหนด

๒. การส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งออกจะต้องจัดให้ผู้นำเข้าเงินตราต่างประเทศ ตามวิธีการที่เจ้าพนักงานกำหนดโดยเจ้าพนักงานอาจ

กำหนดสกุลเงินตราต่างประเทศที่คงจกให้ไ้ไ้มาก่อนที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และผู้ส่งออกจะต้องขายเงินตราต่างประเทศค่าของส่งออกนั้นให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือบุคคลที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดภายใน ๙ วันนับแต่วันที่ไ้ไ้มา ในบางกรณีเจ้าพนักงานอาจมอบฉันทให้ผู้ส่งออกไปก่อนที่จะไ้ไ้รับชำระเงินโดยกำหนดระยะเวลา วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ส่งออกจะต้องนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาขาย และอาจให้ผู้ส่งออกหาประกันหรือหลักประกันมาให้จนเป็นที่พอใจว่าผู้ส่งออกจะจกให้ไ้ไ้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศค่านั้นและนำเข้ามาขายภายในเวลาที่กำหนดไว้

๓. บุคคลใดไ้ไ้เงินตราต่างประเทศมาขายประการใดก็ตามนอกจากการของที่ส่งออกจะต้องขายเงินตราต่างประเทศนั้นให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือตัวแทนรับอนุญาต ภายใน ๙ วันนับแต่วันที่ไ้ไ้มา เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าพนักงานจะมีคำสั่งยกเว้นไว้

๔. บุคคลใดนำทองคำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องขายทองคำนั้นให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทยภายใน ๙ วันนับแต่วันที่นำเข้า เว้นแต่ในกรณีที่ไ้ไ้ไ้รับการยกเว้นจากระทรวงการคลังไม่ต้องขายทองคำที่นำเข้ามานั้นให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย (คำว่า "ทองคำ" ให้ความหมายถึงเหรียญกษาปณ์ทองคำ ทองคำแท่ง และทองคำกอน) การนำทองคำเข้าประเทศนี้กระทรวงการคลังจะเปิดประมูลเป็นการทั่วไป โดยกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประมูลได้ คองนำทองคำในปริมาณที่กำหนดให้เข้ามาในราชอาณาจักรภายในระยะเวลาที่ระบุ ผู้ประมูลรายใดที่เสนอจำนวนเงินค่าพิ์ เมี่ยมสูงสุดจะไ้ไ้รับอนุญาตให้เป็นผู้นำทองคำเข้าแต่ผู้เดียวสำหรับช่วงเวลาเวลาที่กำหนด ซึ่งผู้ประมูลในกรณีนี้จะไ้ไ้รับการยกเว้นไม่ต้องขายทองคำที่นำเข้าให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย สำหรับการส่งทองออกนอกประเทศนอกจากเป็นเครื่องประดับจะต้องขออนุญาตจากตัวแทนรับอนุญาต เช่นกัน

สำหรับข้อห้ามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้เพื่อควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินสำหรับบุคคลทั่วไปมีดังต่อไปนี้ คือ

๑. ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต หรือ บุคคลรับอนุญาต ทำการซื้อ ขาย ให้กู้ยืม แลกเปลี่ยน หรือโอนปัจจัยชำระเงินตรา ต่างประเทศ เว้นแต่ในกรณีที่ชายปัจจัยชำระเงินตราต่างประเทศให้แก่ธนาคาร รับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต หรือชายธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ หรือผู้ผูกขาดต่างประเทศ หรือเช็คเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศให้แก่ แก่บุคคลรับอนุญาต

๒. ห้ามมิให้บุคคลใด ออก ซื้อ หรือรับโอนเช็ค เคอร์ออฟเคเรทิต

๓. ห้ามมิให้บุคคลใดออกตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน ทำให้ตั๋วแลกเงิน หรือตั๋วสัญญาใช้เงิน เปลี่ยนมือ โอนหลักทรัพย์ หรือรับสภาพหนี้อันเป็นการก่อให้เกิดหรือ โอนไปซึ่งสิทธิ์ที่จะได้รับชำระเงินตราในประเทศ

๔. ห้ามมิให้บุคคลใดรับฝากเงินตราต่างประเทศ กู้ยืมเงินตราต่างประเทศ หรือก่อหนี้ใด ๆ เกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นการกระทำ ของสำนักงานใหญ่ สาขา ตัวแทน หรือบุคคลอื่นใด หรือเป็นการกระทำการระหว่าง บุคคลดังกล่าว

๕. ห้ามมิให้บุคคลใดจ่ายเงินตราให้แก่ ส่งเงินตราเข้าบัญชีของบุคคล ที่พำนักที่อยู่นอกประเทศหรือเข้าบัญชีแทน หรือในนามของบุคคลดังกล่าว รวมทั้ง การออกตั๋วเงินค้าย

๖. ห้ามมิให้บุคคลใดรับเงินตราจากบุคคลหรือจากบัญชีของบุคคลที่พำนัก ที่อยู่นอกประเทศ หรือรับเงินตราแทน หรือในนามของบุคคลดังกล่าว รวมทั้งการ รับตั๋วเงินค้าย

๗. ห้ามมิให้บุคคลใดนำเงินตราเข้ามาในประเทศเกินกว่า ๕๐๐ บาท หรือในกรณีคร่อมครึ่งหนึ่งใบหนังสือเดินทางฉบับเดียวนำเงินตราเข้ามาในประเทศ เกินกว่า ๑,๐๐๐ บาท นอกจากจะพิสูจน์ได้ว่าเงินตราที่นำเข้ามานั้นไม่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือการอื่นซึ่งมีเงินตราต่างประเทศเข้ามา เกี่ยวข้องไม่ว่าในรูปใด

๔. ห้ามมิให้บุคคลใดนำหรือส่งเงินตรา ปัจจุบันชำระเงินตราต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์อื่นมีค่าหรือสิ่งจ่าย เป็นเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน สำหรับกรณีที่ไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงาน คือ กรณีดังต่อไปนี้

ก. กรณีที่ผู้เดินทางไปต่างประเทศ นำเงินตราไปกับตนจำนวนไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือในกรณีครอบครัวยุติง ใช้หนังสือเดินทางฉบับเดียวนำเงินตราออกนอกประเทศไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข. กรณีที่ผู้เดินทางไปต่างประเทศนำปัจจุบันชำระเงินตราต่างประเทศไปกับตน จำนวนเป็นมูลค่าได้ไม่เกิน ๒๕๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือในกรณีครอบครัวยุติง เดินทางโดยใช้หนังสือเดินทางฉบับเดียวจำนวน เป็นมูลค่าไม่เกิน ๕๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

ค. กรณีที่ผู้ส่งเงินตราออกนอกประเทศทางไปรษณีย์ ส่งเงินตราออก ครั้งละไม่เกิน ๒๕๐ บาท

๕. ห้ามมิให้บุคคลใดนำปัจจุบันชำระเงินตราต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตแล้ว ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น หรือภายใต้เงื่อนไขอื่นใดนอกจากเพื่อวัตถุประสงค์ หรือภายใต้เงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตไว้ ไม่ว่าจะนำไปใช้ภายในประเทศหรือภายนอกประเทศ.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย